

Продължител на
списание "Житно зърно"
излизало от 1924 до 1944г.
основано от ученици и
последователи на Учителя
Петър Дънов.

Редакционна колегия:

Георги Стойчев
Мария Кисова
Д-р Светла Балтова
Д-р Йорданка Попова
Иванка Кръстева
Татяна Йорданова
Минка Петрова
Георги Черешаров

адрес: Пловдив 4000
ул. "Софроний Врачански" 5А

e-mail:

jitnozrno@hotmail.com
тел. : 032/227822

Художествено оформление
Борис Стоилов

Предпечатна подготовка и печат
Хермес Принт ЕООД

ISSN: 0861-427X

ДУХОВНО
ОБЩЕСТВО

© БЯЛО БРАТСТВО

© ИЗД. БЯЛО БРАТСТВО

СЪДЪРЖАНИЕ

135 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА УЧИТЕЛЯ ПЕТЪР ДЪНОВ	2
ЖИВОТО СЛОВО	
Големият брат - <i>резюме от беседа на Учителя</i>	3
Малкият брат - <i>резюме от беседа на Учителя</i>	3
ШКОЛАТА	
Размишление върху Пентаграма - <i>Георги Стойчев</i>	9
Мъдростта като път в живота	13
Есеите - <i>Данаан Пари</i>	15
СВЕТЪТ ОКОЛО НАС	
Празниците на природата - Лятото	19
"Ако не станете като децата..." - <i>Божанка Ганева</i>	20
Окултна анатомия и физиология на растението - <i>Пол Седир</i>	22
Послания на девите	24
Биофотоните - <i>Хуго Нигли</i>	26
Влияние на цветовете върху човека <i>д-р В. Велев, д-р Св. Балтова</i>	27
Сфера на Нептун - <i>Георги Радев</i>	30
Нептун и Новата епоха (из "Астрология на душата") - <i>Алан Оукън</i>	33
ПОГЛЕД НАВЪТРЕ	
Човекът - <i>д-р Светла Балтова</i>	34
Екология на човешкото съзнание <i>д-р Васил Велев</i>	37
ЕДИНСТВОТО НА ЖИВОТА	
Послания на девите	39
Сила и живот - <i>Борис Николов</i>	39
Тежината на един единствен глас	40
ПРЕДСТАВЯМЕ ВИ	
Морган Скот Пек, "Изкуството да живеем заедно"	41
Уилям Блуум, "Първи стъпки"	41
Сборник, "Ритми от слънчевия ни дом"	42
"Да се помолим за любов" - <i>Силвия Шишкова</i>	43
Thought	45

Илюстрациите в броя са на Сюзан Ханг от
книгата "The Essene Book of days 1993" и на
Борис Николов

ГОЛЕМИЯТ БРАТ

Новата 1939 година крие в себе си нещо велико и красиво. Числата 3 и 9 съдържат трите велики добродетели - любовта, мъдростта и истината, а същевременно и живота, знанието и свободата. Числото 9 представлява още човешката глава, т.е. проявения човек, резултата на творческия принцип, чрез който се изявява Божията сила в света. Числото 9 представлява крайния резултат на всеки живот.

МАЛКИЯТ БРАТ

И тъй, числото 9 в 1939г. означава резултат на Божествени процеси. Това число изисква съвършенство. Всички форми на физическия свят, всички чувства и мисли на човека трябва да бъдат съвършени. Това число означава завършени процеси, вследствие на което човек не може да отиде по-далеч от него. Числото 3 показва пътя, по който може да се постигне резултата на числото 9. За да постигне резултата на числото 3, човек трябва да работи с три велики сили: с живота, със знанието и със свободата. Работи ли с тия сили, той непременно ще има резултат на физическия свят.

Който иска през тази година да продължава стария си живот, пълен с погрешки, лоши мисли и желания, той ще фалира, ще се разтопи като лед и ще се изпари като вода. Който иска да живее добре, да проявява своите добри мисли, чувства и постъпки, той ще намери благоприятни условия за това именно тази година.

Три неща правят живота ценен и разбран: любовта, мъдростта и истината. С други думи казано: без любов, без знание и светлина, без свобода, без движение, без постижения животът всякога остава неразбран. Без любов животът няма смисъл. Любовта е онзи велик принцип, който стимулира духа и го заставя да прояви своите възможности. Животът е скрит в любовта, както плодът в костилката. За да се прояви животът на плода, светлината и топлината трябва да дойдат отвън да действуват върху костилката. Хората отричат именно тази семка или костилка. Тази семка представлява човешката душа - същината на нещата. Тя е стояла милиони години в Божествената житница, докато дойде времето на нейното проявление. Ако не влезе в живота при условията на любовта, на мъдростта и на истината, тя не може да узрее.

Новата година е за добрите хора. Тя носи благоприятни условия за посаждане на всичко, което ви е дадено. През тази година трябва да извадите от хамбара всички хубави семена и да ги посадите на нивата си. Нивата представлява човешката душа. Тази нива е светът, в който човек живее. Като уподобяваме душата на нива, ние имаме предвид само външното ѝ облекло. Казано е в Писанието: “Бог толкова възлюби света, щото даде своя единороден Син в жертва, да не погине всеки, който вярва в Него.” - Кой свят възлюби Господ? - Светът, който е в човешката душа. Значи Бог е възлюбил разумната душа, която се проявява. Казано е същевременно, че Бог е възлюбил истината в човека. - Къде е истината? - В човешката душа. Истината не може да се прояви във

от душата. Който търси истината, той първо трябва да намери душата, т.е. да съзнае, че има душа и живее в нея. Душата говори на човека чрез всичко, което го заобикаля. Слънцето, което грее; вятърът, който вее; реките, които текат; цветята, които растат, това е все говор на душата - великата майка на човечеството. Тя се грижи за него по различни начини. По нейна заповед слънцето грее, вятърът вее, изворите бликат, плодовете зреят. Душата е проявеният Бог в човека. Когато човек не слуша душата си, тя се оттегля от него и той се стопява, както ледът - от слънчевите лъчи. Душата може да стопи човека на своя огън, както вие топите восък. От стопения восък тя прави нови форми дотогава, докато ги хареса. Тази година ще бъдат излети много добри хора, т.е. добри хора ще се родят.

Човек трябва да тури в действие своя ум, да разреши всички трудни задачи в живота си. Умът може само да разреши задачите, но не и да ги изпълни. Духът е, който изпълнява и прилага нещата. Духът е великият изпълнител в човека. Дойдете ли до изпълнение на нещата, обърнете се към духа си.

Докато работи само с ума си, човек има знания; щом духът започне да прилага тия знания в живота му, той придобива любов, светлина и свобода.

Съвременните хора се нуждаят от приложение. Те имат истината в себе си, но трябва да я приложат. Всяко нещо, което не може да се приложи, е мъртво. Най-малкото парче хляб, което човек е приел, трябва да се приложи, да даде плод. Ако парчето хляб не се превърне в красиво чувство, чувството - в светла мисъл, мисълта - в доброкачествен плод, яденето няма смисъл. Тези процеси са свързани помежду си. В яденето е скрито нещо, което човек не познава.

В самия човек е скрито нещо, което той не познава. Скритото в човека се проявява само тогава, когато той страда.

Съвременният човек не разбира какво нещо е страданието. Страданието е процес на растене. То е признак на това, че човек е във от лошите условия. Докато не е почнал да страда, човек се намира в робство. Почне ли да страда, той вижда вече светлината в себе си и във от себе си.

Има един начин, по който могат да израстнат крила на човека за една година, даже и за девет месеца. Кой е този начин? Като приложи любовта, знанието и свободата в живота си. Знанието и свободата, това са двете ръце на човека. Като погледне дясната си ръка, човек трябва да знае, че това е истината в него, която го прави свободен. Като погледне лявата си ръка, да съзнава, че разполага с известно знание. Това изисква съвременното възпитание - не да бъдеш господар на сърцето и ума си, но да знаеш как да се обхождаш с тях. Не казвайте, че сърцето ви е лошо, но се отнасяйте добре с него. Не казвайте като Давид, че в грях ви е родила майка ви. Не, в любов ви роди майка ви и вие ще живеете по любов. Колкото и да е лош животът на вашето минало, един ден той ще се превърне в скъпоценен камък. Няма да остане нещо в света, с което Бог да не примири човека, но затова се изискват дълги години. Човек трябва да мине през големи опитности и страдания, докато разбере, че всичко, което Бог е създал, е велико. Човек трябва да разбере, че от нищо не е лишен. Стремете се тази година към придобиване на Божествени неща, защото само те не произвеждат противоречия.

Като знаете това, бъдете готови тази година да ви стопят и отново да ви излечат. Това ще стане с мнозина, но не с всички. Нищо страшно няма в стопяването и изливането на нови форми. Това не означава умирање. Има нещо страшно в света, но то не е в умирањето. Страшно е когато човек влезе в противоречие със себе си. Единственото нещо, от което човек трябва да се плаши, това са безлюбието, невежеството, робството и ограничението.

Когато се говори за глад, за сиромашия, за смърт, хората започват да се страхуват. Страшна е смъртта, но човек трябва да знае за какво умира. Добре е понякога човек да умре, но за какво? За пиянството, за сиромашията, за лъжата, за невежеството. Добре

е човек да живее и да възкръсне, но за какво? - За знанието, за светлината, за свободата, за живота, за любовта. Без любов животът няма смисъл. Без светлина и знание животът няма простор. Без свобода животът няма постижения. Да умре човек, това значи да се откаже от своите недъзи, от злото в света. У - мира, т.е. човек отива в света да учи. Да възкръсне човек, това значи да живее за доброто, за великото в света. Като прилага законите на доброто, човек трябва да посвети голяма част от живота си на любовта, на мъдростта и истината. Любовта ще му подари живота, мъдростта - знанието и светлината, а истината - свободата. Само при това положение човек ще се научи да обича Бога и хората, да разбира любовта.

Какво значи човек да обича Бога? Да обича човек Бога, това значи да Го вижда навсякъде. Търси ли Го въвн от себе си, човек никога не може да Го види. Как може да Го види отвън, щом Той живее в него? Ако не вижда Божественото навсякъде, той няма живот в себе си.

Тази година трябва да гадете път на любовта в себе си, за да се влее струята на великия живот във вас. Като посветите живота си на любовта, ще разберете, че имате сила да носите мъчнотиите си. Като посветите живота си на мъдростта, ще разберете, че имате знание и светлина да виждате ясно нещата. Като посветите живота си на истината, ще разберете, че имате свобода. Силата дава възможност на човека да преодолява трудностите в живота. Знанието осветява пътя му. Свободата му дава възможност да се прояви. Някой казва, че е свободен да изкаже мнението си по някой спорен въпрос. Това не е никаква свобода. Свободно говори само онзи, който може да каже на умрелия да стане от гроба и да започне нов живот. Каже ли му да стане, а той продължава да лежи в гроба, това не е свободно говорене.

Съвременното човечество живее в една от най-важните епохи. Тази епоха е важна по своите последици. Тя е толкова важна и сериозна, колкото е сериозно положението на мъртвия, който е заробен в земята. Най-важното за него в този момент е да дойде някой отвън и да каже:

“Отворете този гроб!” Чуе ли тези думи, значи е дошъл часът на неговото спасение.

Сега, аз желая на всички присъстващи да излезете от гробовете си. Не е въпрос телата ви да възкръснат. Не, душата ви трябва да възкръсне! Да възкръсне душата, това значи да се прояви. Велико, красиво нещо е човешката душа. Да се прояви душата на човека, това значи да се дигне надгробната плоча, която я е затискала от хиляди години и да се събуди от дълбокия сън. Събудете се от моя сън и не спете вече! Заспите ли, големи нещастия ще ви сполетят. Не заспивайте на места, дето минават крадци и разбойници. С други думи казано: никога не допускате в ума си нито една отрицателна мисъл и в сърцето си нито едно отрицателно чувство, които от една страна обират хората, а от друга - обвиняват мирните пътници в кражба и злосторство. Искате ли да запазите съзнанието си будно, никога не допускате крива мисъл по отношение на Божественото в света. Не питайте защо са допуснати страданията и нещастията в живота. Не питайте защо едни хора са създадени добри, а други - лоши. По естество човек е създаден добър. Когато се проявява някога лош, причината за това е той самият. Божията ръка не е взела и не взема никакво участие в страданията и нещастията на хората. Човек е създаден добър, но ако той доброволно не иска да се прояви такъв, насила никой няма да го застави да прояви своето естество. Да прояви доброто в себе си, това е право на човека. Ако не го прояви, той носи отговорността, че не се е проявил такъв, какъвто е създаден.

Новата година иска от всички да се проявите такива, каквито сте създадени, т.е. да проявите доброто в себе си. Всеки трябва да прояви любовта на сърцето си без страх. Но невъзможно е да любиш човека, докато не цениш душата му. Любовта е възможна само тогава, когато се научите да цените човешката душа. Да ценим човешката душа, това значи да познаем в нея Божия образ. Щом познаем образа на Божественото, ние ще почувствуваме любовта Му. Няма по-велико нещо за човека от любовта.

И тъй, числото 39 в новата 1939 г. представя двама братя: тройката е братът, който живее в Божествения свят; деветорката е големият брат, който живее на Земята и ръководи цялото човечество. Този брат иде сега в света да помогне на всички страдащи. Пригответе се да го посрещнете и да се запознаете с него. Това значи да съедините на едно място физическия, духовния и Божествения свят. Щом придобиете това, вие ще разберете смисъла на думите: “Бог толкова възлюби света, щото даде своя единствен Син в жертва, да не погине всеки, който вярва в Него, но да има живот вечен.”

Понеже 1939 година е епохална, желая ви разумно да използвате всички условия, които тя носи. Ако не ги използвате, същите условия ще дойдат пак, но в 1999 г. Вие сте работили стотици години именно за тази година. Ако тази година работите съзнателно върху себе си, вие ще имате по-големи постижения от тези, които сте имали от времето на Адам до днес. Като мине това време, ще се убедите в истинността на думите ми. Благого, което тази година носи, е резултат на Божието Слово, на Великото в света. Всички трябва да работим за възстановяване на Царството Божие и Неговата правда в нашите умове, сърца и души. Приложете ли това нещо в живота си, ще бъдете радостни и весели. През тази година не се позволяват никакви оплаквания.

Желая ви тази година да се запалите със свещения огън на любовта. Желая ви, ако не можете изведнъж да реализирате стремежите на вашата душа, поне да ги посадите. Желая ви да посадите своите добри мисли, чувства и постъпки и като ги поливате грижливо, да видите, че сте реализирали нещо.

Онези, които слушат и изпълняват, ще бъдат постоянно в 1939 година. За онези, които не изпълняват великите закони, ще дойде 1940 г., която завършва накрая с нула, с яйце. Значи, през тази година човек отново ще мъти това яйце докато се излюпи. За да реализира своите желания, той трябва да чака добри условия, които ще дойдат едва през 1999 година.

Резюме на беседа, държана от Учителя, на 31.12.1938г. в 12ч. в София- Изгрев

Днес всички хора бързат да се родят, вследствие на което са нещастни. Те казват: Трябва да се родим! Добре е човек да се роди, но навреме. Велико нещо е раждането. Който прибърза с раждането си и се роди преди деветия месец, той не може да живее. Който се роди през 1939 година, на деветия месец, добре ще бъде за него. Роди ли се по-рано или по-късно, той ще мине през големи изпитания. Ако се родите тази година, бъдещето ще бъде ваше. По-добра година от тази не сте срещали досега в живота си. Ако тази година не се родите, ще чакате 1999 година, когато ще се повторят същите условия.

Резюме на беседа, държана от Учителя, на 1.1.1939г. в 10ч. в София- Изгрев

135 години от рождението на Учителя

Петър Дънов

Това, което проповядвам, не е учение за обикновения морал, но за великата Любов. Тя може да подобри здравето, да просвети ума, да разшири сърцето, да даде подтик на Духа. Към която и партия да принадлежиш, от който и народ да излизаш, ползвай това учение, то е за всички. То е учение, което носи мир и спокойствие на сърцето, светлина на ума, обнова на душата, сила на духа. Това учение е в състояние да възстанови краката на хромия, да отвори очите на слепите. От това учение глухите прочуват, болните оздравяват, мъртвите възкръсват. То носи хармония навсякъде. За това учение няма никакво препятствие. Каквото ми каже Бог, това казвам и това върша. Искам да изпълня Волята Божия, както Бог е заповядал да се освети Неговото Име. Бог е бил толкова добър към мене, че аз искам да Му се отплатя с всичката признателност. Искам и вие да следвате моя пример.

Аз съм дошъл да изявя Любовта, да я донеса на Земята. Това е моята мисия. Всеки Учител се различава, носи един свещен огън от невидимия свят. Какъвто е огънят му, по това се отличава.

Задачата на великите учители, които слизат на земята, се свежда към това да поставят човечеството в правия път, да му помогнат в пътя на неговата еволюция.

Ако мислите, че може да отделите Учителя от Бога и Бога от Учителя, вие не разбирате законите. Ако Учителят мисли, че може да направи нещо във от Бога, и той е на крив път. Единственият Учител, който учи хората, е Бог. За да ги учи, Той взема една или друга форма. Някога Бог е видим, а някога е невидим.

Великият Учител представя външно отношение на Бога към хората. Учителят предава част от своята светлина на окръжаващите, както свещта дава част от светлината си на всички, които искат да се ползват от нея. Учителят е проява на Божествената светлина. Колкото повече приема човек от тази светлина, толкова повече е свързан с Учителя си не по форма, но по съдържание и смисъл. Словото излиза от Учителя, но принадлежи на Бога.

Помнете: един Учител съществува в света. Искате ли да се ползвате от благословието Му, пазете името Му свещено в ума, сърцето и душата си. Това трябва да бъде идеалът на човешката душа.

Аз съм изпратен от Бога. Щом се интересувате да знаете кой съм аз, това ще научите от Бога. Като отидете при Него ще разберете кой съм аз и защо съм дошъл. Думите, които ви говоря не са мои, те идат от Великия Източник. Ако ги приемете, ще опитате, че това са думи верни и стинни. Те не са мои, не грешете в душата си! Идеите, които излагам в беседите и лекциите са взети от Божественото. Каквото е говорил Христос и каквото говоря аз, то е един и същ източник.

135 години от рождението на Учителя

Петър Дънов

Някои сега ни кръщават „дъновисти“. „Дъновист“- това е псевдоним. Аз не съм „дъновист“. На някого може да е много приятно да се нарича „дъновист“, но за мене думата „дъновист“ или „Дънов“ е забиване на гвоздей в ръката ми. Не е това въпросът, ние всички страдаме от „дъновисти“, „павелисти“ и т.н. От тази неразбранщина страда днешният свят. Не казвам кой е Дънов. Не искам да знаете това. Аз съм като вас. Като разглеждам Христовото учение, аз не се деля от вас.

А защо съм един от вас? Защото зная, че Бог е Любов и не мога да правя разлика между неговите същества.

Често ме питат какво е учението, което проповядвам. Аз отговарям: „То е учение на живата природа, която включва в себе си всички живи сили, с които се занимава науката. То е наука за човека, наука за разумното в света. То е наука за Бога, за любовта.“

Против Учителя не може да се работи. Ние носим едно Божествено учение, но не спорим. Не можем да го сравним с нищо. Времето ще покаже.

Онова, което говорих 25 години, то напълни вече света и от него светът не може да се освободи. Има невидими работници. Те вземат и разпространяват тези идеи, които аз говоря, разпространяват ги чрез въздуха.

В беседите са скрити истините. Аз ги скривам за бъдещата култура. Четете беседите и лекциите от младежкия и общия клас. Трябва да четете и Евангелието. Тази работа вършете пред всяка друга работа.

Във всички лекции могат да се намерят методи за възпитание и самовъзпитание на децата, на големите, на философите, на поетите и пр. Образите, с които си служи в беседите, са извадени от природата. Най-новото, което е сега в природата, това приваждам. Преди 2000 години друго беше. Казват: едно време Христос е казал това. Но Христос е казал: „Сега не може да разберете някои неща, после ще ги разберете.“ Та сега има нови неща и след 2000 години ще има още по-нови неща.

Аз мисля за благо не само на човечеството, но и за всички животни и растения. Желая на всички същества да живеят в Любовта и да придобиват добродетели.

Имате страдания, но вървете напред, бъдещето е пред вас!

РАЗМИШЛЕНИЕ ВЪРХУ ПЕНТАГРАМА

Георги Стойчев

Пентаграмът е окултен символ, известен на посветените от гревността. Той винаги е бил свързан със силите на доброто, които предпазват човека, избрал пътя на духовното извисяване, на посвещението в мистерията, която на обикновен човешки език наричаме живот. Животът и душата са синоними. Чрез тях се осъществява връзката между смисъла на съществуването и формите на проявление. Заг тази сплав от светлина и тъмнина стои Космичният Разум. Животът и формите са неговии проекции.

Къде е родината на Пентаграма? Къде в заобикалящото ни пространство бихме могли да открием неговата космическа матрица? Ако проследим движението на планетата Венера в продължение на три години и девет месеца, ще открием, че чрез съвпаденията си със Слънцето за този период тя очертава на небето пентаграм. Когато си служим с Пентаграма, призоваваме съществата от Венера и Слънцето; те идват и ни помагат.

Живият Пентаграм е човекът. Според "Битие" - глава I, 27 и 31 стих, Бог е създал човека в шестия ден на Сътворението - петък, който се управлява от планетата Венера. Времето между два съвпадения на Слънцето и Венера е девет месеца. Времето, за което човек се ражда на Земята от своите физически родители, също е девет месеца. Пентаграмът е звезда - знак, който освобождава душата, както физическото тяло на човека се освобождава след раждането. Човешката душа, преминала по пътя на символите в Пентаграма, е готова да влезе в царството на Духа.

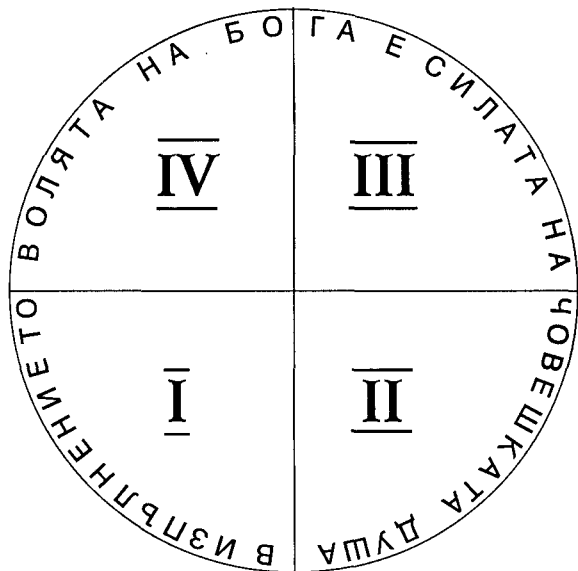
Символите от първия кръг на посвещението: сабята, чашата, книгата, свещта и жезъла, бихме могли да охарактеризираме като Нощта на живота. Символите от втория кръг: удобните стъпала с арката, образа на Учителя, стръмната пътека към тясната врата, окоето, гървото на живота, свързани с петте принципа - Истина, Правда, Любов, Мъдрост, Добродел, бихме могли да охарактеризираме като Път на зазоряване за човешката душа. Техният дълбок смисъл е добре известен, затова те не са обект на нашето внимание.

Поставяме цветния Пентаграм пред себе си и дълго го съзерцаваме. Образите-символи в кръга са оградени от линията на окръжността, която свети със седемте цвята на дъгата. Цветовете не са ясно разграничени. Те преливат между виолетовосиньо и жълто - животът на душата в Бога, в Бялата светлина, която се пречупва при досег с различните по гъстота материи на седемте цвята. Седемте цвята, съответно седемте тона, са седемте тела на човека, чрез които той в края на тази вечност ще се слее с Бога.

От вътрешната страна на светещата окръжност прочитаме мисълта на Учителя: "В изпълнението волята на Бога е силата на човешката душа." Изречението е ясно като смисъл. Ако се вгледаме по-внимателно, ще открием особеното място на всяка негова дума в кръга. Кръгът е символ, в който се проектират силите, енергиите и материите не само на физическия свят, но и на по-висшите светове. Кръгът, очертан от окръжността на текста, се разделя от двата диаметра - вертикалния и хоризонталния - на четири четвъртини. Означаваме ги с римските числа: I, II, III, IV. Първата четвърт съответствува

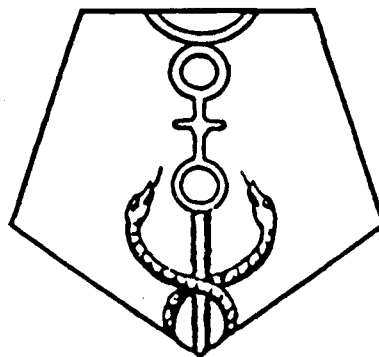

на физическото поле, втората четвърт - на астралното, третата четвърт - на умствения свят, четвъртата четвърт - на причинния свят. Причинният свят е свързан с принципите, а умственият свят - със силите, чрез които принципите се проявяват и изпълват със съдържание. Двете полета под хоризонталната ос, физическото и астралното, са материални проявления. Чрез разполагането в кръг, мисълта “В изпълнението волята на Бога е силата на човешката душа” придобива още по-голяма мощ поради абсолютното съответствие между отделните части на изречението и света, в който те са поставени.

В четвъртата четвърт - причинния свят, прочитаме думите “Волята на Бога”. Думата “Бога” заема върха на Пентаграма. Бог е онази висша същност, която винаги ще остане непознаваема, но в която човек ще живее реално, когато осъзнае принципите, породили всички причини и следствия. В третата четвърт - умствения свят, прочитаме думите “... е силата...”. Силата на човека е мисълта. Учителят казва: “Човешките мисли не са нищо друго, освен форми на Божествената светлина.” “Мисълта е гадена на човека да възпитава неговите чувства.” “Щом мисълта започне да действува, човек се подготвя да премине в състоянието на ангел.” Във втората четвърт прочитаме думите: “...човешката душа...”. Думата “душа” е разположена в най-ниската част на кръга, точно срещу думата “Бог”. Тя е неговата полярна проява в света на формите. Учителят казва: “Всяка душа трябва да има тяло, за да се прояви.” Бог вдъхна в ноздрите на човека и той стана жива душа. Носът е символ на интели-

гентността. Диханието на Бога, или способността на човека да мисли, е качественият скок в неговата еволюция. Сега Бог ще вдъхне отново своето дихание, но този път в очите на човека - душата да потърси Истината. В първата четвърт на кръга прочитаме: “В изпълнението”. Заветът на Учителя е да изпълняваме законите на живота, които той откри в многобройните си беседи и лекции. Земята е мястото, където и най-малкото постижение има огромно значение за еволюцията на човека.

Продължаваме да съзерцаваме Пентаграма. Преместваме погледа си към центъра.

В долния край забелязваме вертикална линия, която се издига и завършва с кръг. Кръгът е човешката глава, а правата линия - гръбначният стълб. Двете змии са двете течения - тъмното и светлото начало. В окултната традиция се наричат Ига и Пингала. Те се преплитат спираловидно около канала Сушумна, в центъра на гръбначния стълб, който е място за издигане на силата Кундалини. В центъра на Пентаграма може да влезе само онзи, който е успял да издигне духовната си сила високо горе в главата, да отвори третото си око. Той е минал по лъча на Добродетелта и е изградил своите духовни тела. Учителят казва: “Както човек не може без щитовидна жлеза, така и светът не може без добри хора. Добрият човек е щитовидната жлеза на света.” Ако се вгледаме внимателно, ще забележим, че двете змии се преплитат в ларинкса, мястото, където се намира щитовидната жлеза - чакрата на душата. Учителят казва: “Доброто е кръвообращението на човека.” Доброто храни, доброто страда, доброто възкръсва.

Над главата виждаме символите: кръст, кръг, дъга. Кръстът символизира живота на Земята, изпълнен с противоречия, гъстата

те тела. Кръгът символизира Духа, дъгата - душата. Тези символи могат да бъдат комбинирани по три различни начина:

1. Кръстът на главата, астрологичният знак на планетата Земя, показва, че духовният напредък на човечеството е свързан със страданието. Учителят казва: "Страданието е духовен процес. То предизвиква най-голямо раздвижване на силите в човешкия организъм, докато те се уравниват." "Без страдания няма обновление, няма възкресение." Ако начертаем хоризонталния диаметър, той ще премине като допирателна линия в основата на кръста. Кръстът е в най-ниската част на горната полусфера - небето. Чрез страданията небесният свят започва да се проявява в живота на човека. Учителят казва: "Когато иска да подготви някой човек за сериозна работа, Господ го прекарва през големи трудности и изпитания." "Страданията откриват вътрешния смисъл на живота."

2. Кръстът под втория кръг и заедно с него е астрологичният знак на планетата Венера. Кръгът, или Духът, господства над материята - над кръста. Силата, която стои над страданието, е любовта. Планетата Венера е символ на тази сила.

3. Ако обединим трите символа: кръста, кръга и дъгата над него, ще разчетем астрологичния знак на планетата Меркурий. Образът на издигащата се към главата духовна сила и знакът на Меркурий имат дълбока мистична връзка. Според окултната теория за произхода на Земята, Земният период се разделя на два полупериода: първият се нарича Марсов, а вторият - Меркуриев. Марсовият полупериод е последната част от инволюционния стадий - слизането на Духа в материята. Меркуриевият полупериод от еволюцията на Земята започва с Христовото разпятие и възкресение. Христос прие смирено страданието - кръста, пътя за духовно повдигане на земното човечество. Трите планети: Венера, Меркурий и отчасти Луната - дъгата горе - са вътрешни спрямо Земята по отношение на Слънцето. Всички постижения на бъдещото човечество ще бъдат насочени навътре, към душата. Силното влияние на инволюционния Марсов полупериод постепенно ще отпадне /Марс е външна планета спрямо Земята по отношение на Слънцето/.

Гръбначният стълб и главата, до която се издигат двете преплитащи се змии, символизират ученика - Исус, преминал шестата стъпка на своето духовно развитие - посвещението. Символите над главата са свързани

със седмата стъпка - възкресението: човек се освобождава от материята, става едно с божествената си същност, слива се с Христа. Това е третият, най-вътрешният кръг, най-високият връх, до който може да се издигне човешкото съзнание.

Да обобщим:

Първи кръг. Символи: сабя, чаша, книга, свещ, жезъл. Нощта на живота.

Втори кръг. Символи: удобните стъпала с арката, образът на Учителя, стръмната пътека към тясната врата, окото, дървото на живота. Път на зазоряване.

Трети кръг - центърът на Пентаграма. Вечният ген.

Продължаваме да съзераваме цветния Пентаграм. Погледът ни се премества към долната тъмна част. Под сабята се вижда символът на Божествения Дух и бялата светеща точка под него. Божественият Дух символизира ангелските йерархии, слезли в материята, пожертвували част от своята същност, за да построят света на формите и да го изпълнят с живот. Ние живеем и се движим в Божествения Дух, а животът е "Светлината, която свети в тъмнината и тъмнината я не обзе."

В най-горната, светла част на цветния Пентаграм е образът на Учителя. Той е проявление на Бога в образ и плът на Земята, баща и майка, приятел и брат, който бди, пази, насърчава.

Отстрани, вдясно, е подписът на Учителя. Той е подписал Пентаграма със своето земно име - Петър Дънов. Това е единственият документ, останал от пребиваването на Учителя на Земята - цялата Истина за пътя на човешката душа в картини и символи.

Написаното е опит да се изследва неизвестната, непроучена досега страна на Пентаграма. Не са използвани непубликувани материали. Споделих онова, което видях заг неразчетените знаци.

Учителят в своето Слово остави идеите отворени. На следващите поколения Той постави задачата да ги разработят и направят част от своя живот. Съзеравайте Пентаграма. На всеки той ще проговори по различен начин. Хубаво е да споделим на страниците на възстановеното списание "Житно зърно" нашите малки открития. Всяко усилие, всяко творчество е връзка с Божествения Дух, с Духа на Учителя.

"Fir-fur-fen, Tao bi Aumen."

ПЕНТАГРАМА

Пентаграмата се среща в две форми - като петъгълник или като звезда /десетоъгълник/. Символиката ѝ е много богата, но нейна основа винаги остава числото пет, което изразява съюза между неравностойните елементи. В този смисъл тя е микрокосмос. Петте рамена на пентаграмата съгласуват плодоносното цяло - тройката /мъжкото начало/ и двойката /женското начало/. В такъв смисъл тя е символ на двуполовостта. Служи като белег за разпознаване на членовете на определени общества - например питагорейците в древността: тя присъединява индивида към групата. За питагорейците това бил предпочитаният символ; те чертаели пентаграмата върху писмата си в качеството на поздрав - "Бъди здрав". Това е един от ключовете на Висшата Наука, които сочи пътя към тайната.

Освен това пентаграмата означава брака, щастието, осъществяването. Древните я смятали за символ на съвършенството. Според Парацелз пентаграмата е един от най-мощните знаци.

Питагоровата пентаграма - превърнала се в Европа в пентаграма на гностическия Хермес - вече не е само символ на знанието, но и средство за придобиване на сила. Магьосниците използвали изображения на пентаграма, за да проявят силата си: имало пентаграма за любов, за лош късмет и т.н.

Пентаграмата изразява мощ, получена от синтеза на допълващи се сили.

Из "Речник на символите"
Жан Шевалие, Ален Геербрант

МЪДРОСТТА КАТО ПЪТ В ЖИВОТА

“Само светлият път на Мъдростта води към Истината. В Истината е скрит животът”

Учителят Петър Дънов

Животът е велико училище, в което учат и се развиват човешките души. Но човек не е оставен сам. Той се учи под вещното ръководство на Божествения Дух. Той е великият Учител на човечеството, затова е казано в писанието: “Обичай Ме и ще те водя”.

Само мъдростта може да ни ръководи в живота, но за да ни ръководи, трябва да я обичаме и да ѝ дадем свобода да се прояви в своята пълнота. Само тя може да ни даде сила, но методите, с които си служи, са скръбта и радостта, следващи периодически една след друга. Чрез тях тя изгражда безсмъртието на човека.

В окултната школа се практикуват три пътя, които произтичат от трите прояви на Божествения Дух - Любовта, Мъдростта и Истината.

Учителят Петър Дънов казва: “Аз говоря за Любовта като врата на Божествения свят. Аз говоря за Мъдростта, чрез която се влиза в духовния свят. Аз говоря за Истината и Волята, чрез които се влиза във физическия свят. Хората едва сега започват да го опознават.”

Пътят на Любовта е за всички. Колкото и да си слаб, все ще излезеш на спасителния бряг.

Пътят на Мъдростта е труден и се постига с много мъки и страдания. Той е пътят на Учителите и съвършените същества. Само Учителят може да бъде мъдър. За да влезе човек в Царството Божие зависи от неговата мъдрост, а не от неговата любов. В Царството Божие по благодат не се влиза. Мъдростта не търпи никакви погрешки. Който направи погрешка, изкупва я. Затова се казва, че Мъдростта е безпощадна. Постиженията в пътя на Мъдростта са по-големи и по-бързи, но рискът и опасностите също.

Когато човек се научи да слуша гласа на Мъдростта в себе си, той е близо до Истината. Казано е: “Само светлият път на Мъдростта води към Истината.” Тогава ще му се отвори вратата на реалния живот и той не трябва да се страхува да влезе през нея.

Учителят дава следния метод:” Ако само по половин час на ден размишлявате върху духовни въпроси, вие ще дойдете до положение да влизате в съзнателна връзка с Разумния свят и той ще ви открие своето величие и красота.” Затова ни е даден наряд - всяка сутрин да прочитаме поне една страница от беседите и Евангелието и да размишляваме върху прочетеното. По този начин ние се свързваме с Неговата мисъл и чрез Него влизаме в общение с цялата разумна Природа. “Изучавайте езика на Природата. Тя постоянно ни говори. Всеки ден, всеки час тя мени своите картини, променя гамата на своите песни и в това велико разнообразие разкрива тайните на Битието.”

Външен израз на Мъдростта се явяват хармонията и музиката. Хората още не познават философската страна на музиката. Когато те разкрият нейните закони и ги приложат в живота, тогава ще почне тяхното истинско развитие и усъвършенстване. Всеки тон представлява сбор от хармонично действащи сили, които оказват влияние върху човешките мисли, чувства и постъпки. Седемте тона на музиката са седемте стъпала, по които Мъдростта води човека към неговия възход и усъвършенстване.

ПЪТИЩА И МЕТОДИ ЗА ВЛИЗАНЕ ВЪВ ВРЪЗКА С НЕВИДИМИЯ СВЯТ

“Като ученици имайте пред вид следното: никога висшите духовни същества няма да слязат до вашия уровень, за да се занимават с вашия език. Затова всеки ученик през свободното си време трябва да проучва символите, защото те са елементи на окултния език, с който си служат посветените и възвишените същества.”

“Ако искате да влезете във връзка с духовете, трябва да събудите духовните си чувства и висшето си съзнание. А за да развиете таква съзнание, трябва да изучавате лекциите и да правите упражненията, които са дадени в тях.

Никой не може да бъде ученик, ако не си избере един свещен час за размисление върху великите Божествени истини. По този път той

се свързва с Разумните същества, които му предават Божествената светлина и знание.

Размишлението върху една мисъл е като дълженето на храната. Значи, когато човек размишлява върху една Божествена мисъл дълго време, той приема чрез своето свръхсъзнание много Божествени идеи и сили. Приема също така да изпълни и Волята Божия.”

Учителят е определил следните седем степени за постигане на съвършенство или пълно свръхсъзнание:

ПЪРВА СТЕПЕН - ОБРЪЩАНЕ

Обръщане към Бога, към духовния живот. Човек не може да се обърне към духовния живот, ако Бог не го е събудил отвътре. Затова Христос казва: “Никой не може да дойде при Мене, ако Отец Ми не го призове.”

При тази първа степен, според гумите на Учителя, се образува правилна връзка между физическото и астралното тяло.

ВТОРА СТЕПЕН - ПОКАЯНИЕ

След като човек се е обърнал към Бога, идва покаянието, т.е. човек прави равностметка на досегашния си живот и решава да живее по нов начин. Това е от човека.

ТРЕТА СТЕПЕН - СПАСЕНИЕ

То е от Бога и означава, че човек се е покаял и е взел правилна насока в живота си, има подкрепата на Разумния свят, за да използва разумно условията на сегашния си живот и да се повдигне в развитието си.

При тази форма се образува правилна връзка между астралното и умственото тяло на човека. С това се създават условия той да хармонизира своите мисли и чувства. Тук човек се научава да мисли и мисълта става за него път към четвъртата степен.

ЧЕТВЪРТА СТЕПЕН - ВЪЗРАЖДАНЕ И ОБНОВЛЕНИЕ

Възраждане и обновление в духовното развитие, това е от човека. При тази степен, под влиянието на пробудената мисъл, човек се променя, става ново същество и се подготвя за следващата степен.

ПЕТА СТЕПЕН - НОВОРАЖДАНЕ

Новораждане или пробуждане на човешката душа е раждането на Аза в човека. Новораждането е от Бога. В развитието на човека тази степен е най-важна, затова е предшествана от големи страдания и изпитания. Преди да се новороди, човек трябва да ликвидира с всичките си стари дългове и да скъса всички неестествени

връзки от миналото. Затова Учителят казва “Пробуждането на душата е предшествано от някаква голяма катастрофа в живота на човека. Тези страдания са предимно вътрешни и дълбоки. Човек, който се намира пред новораждане чувства като че ли светът се срутва и за него всичко е безнадежно загубено, като че ли той е в ада. Но всички тези страдания го пречистват в него всичко нечисто изгаря и когато се новороди, той е напълно свободен, с дълбок вътрешен мир, с непоколебима вяра в Божественото ръководство. При новораждането се образува правилна връзка между умственото и причинното тяло. След като се новороди, когато душата му се пробуди за нов живот, той влиза в следващата степен.

ШЕСТА СТЕПЕН - ПОСВЕЩЕНИЕ

Сега човек се посвещава в служба на Бога. Дотук ученикът е учил, оттук започва да служи, дават му се ключовете на Природата и той става мъдрец. Учителят казва: “На Бога може да служи само този, който е намерил метод за приложение на Божествените истини в живота и работи за тяхното приложение.” И тази степен човек е вече агент, посветен, макар и между тази степен и следващата той трябва да премине през много страдания; сега вече няма да изплаща своя карма, но научавайки за кона за жертвата, ще се учи да жертва всички дори живота си, за да повдигне останалите си братя. Тук той носи кармата на човечеството и минава през Голгота, след което идва следващата степен.

СЕДМА СТЕПЕН - ВЪЗКРЕСЕНИЕ

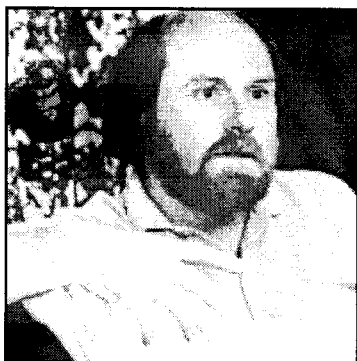
При тази степен човек става едно с Бога. Това е от Бога. Всичките тела - физическо, астрално, умствено и причинно - се сливат с Божественото тяло. Сегашната дисхармония между нашите мисли, чувства и постъпки е резултат на нехармоничната връзка между нашите тела. Физическото отива в една посока, астралното в друга, умственото - в трета. При възкресението всичките ни тела вибрират в унисон с Божественото и душата на човека придобива състояние на вечно блаженство - т.н. нирвана.

В Писанието е казано: “Ние живеем и се движим в Бога.” Ние сме потопени в един свят, който не познаваме и не съзнаваме. В Пътя на Мъдростта ние имаме възможността да изработим и усъвършенстваме сетивата и качествата, чрез които започваме да опознаваме и осъзнаваме този свят.

Материалът подготви г-р Йорданка Попова

ЕСЕИТЕ

Из книгата на Данаан Пари
“The Essen Book of days - 1993”

Данаан Пари

През 1971 г. Данаан Пари напуска престижната си позиция в Комисията за атомна енергия. В 1974 става клиничен психолог, а в 1976 преминава през “преживяване

близо до смъртта”, и това е последвано от една година на изолация. Излиза от нея за да оформи духовна общност, скромно живееща в сред секвоите на северна Калифорния. След като се среща с Майка Тереза в Бомбай, нуждата да “свали от планината” духовността го довежда до създаване на фондация “Светата земя” през 1980. В нея се практикуват дейности, насочени към решаване на конфликтите по света.

Работи в Северна Ирландия, в Пакистан. Събира юноши от различни култури за акции по залесяване и с цел да се сприятелият в процеса на работа.

В 1983 Д. Пари помага при създаване на явлението “гражданска дипломация”, като води групи от американци в СССР и руснаци в САЩ, за да се стопи страхът и неразбирателството, които ги разделят. Способността му да помага на хората да се докоснат до човечността зад “образа на врага” му донеся международно признание.

При работа и изучаване на материалите от предсказията на Е. Кейси, той научава за есеите и техните общини, за задачата им да подготвят пътя за нещо съвсем ново и различно в света. Той си поставя за цел да открие кои са били есеите и защо е така привлечен от тях. Така идва до убеждението, че посланието на тези хора да се обичат едни други и да обичат и почитат Земята отново се съживява и е нужно да бъде споделено в днешните тревожни времена.

По време на тайна експедиция от Йордан до Палестина през 1947 г. една група бедуини спряла на единственото място, където можело да се намери вода в разстояние на много мили. Това бил извор близо до Уади Кумран, място на древно селище. Едно бедуинско момче хвърлило камък в една пещера и чуло звук от нещо счупено. Това е началото на фантастичното откритие на глинени съдове, съдържащи така наречените Свитъци край Мъртво море, писани върху кожа и мед. Тези свитъци разкриват загадката на една древна мрежа от духовни общини, които живели в тази пустиня от около 250 г. пр. Христа до 100 г. сл. Христа.

Тези духовни общности-комуни се били посветили на запазване на древно учение и подготовка на пътя към новата епоха на Рибите - време за навлизане на Христовите енергии в света. Те живеели в проста хармония с цялата природа, следвайки духовната мъдрост на своя вътрешен глас, което будистите наричат “изживяване на своята дихарма”.

Духовните им практики позволявали да поемат и провеждат вибрациите и лечебните сили на растенията, слънцето и четирите елемента – земя, въздух, вода, огън - за собственото си поддържане и за лечение на самата Земя. Ние имаме много да учим от този скромен народ.

Учението на есеите ни казва, че Йован Кръстител бил есейски учител и че той и други учители обучавали посветения Исус в древната мъдрост по време на 20 годишен период от живота му, за което Библията пази мълчание.

Има източници, които свързват и други библейски фигури с традицията на есеите: освен Йоан Кръстител, Мария щ братовчедка ѝ Елисавета били също есеи - посветени. Ранното християнство в своя морален кодекс взело много от тези скромни общини, живели в хармония с природата и космичните сили.

Освен свитъците, и съвременниците на есеите са ни дали възможност да надникнем в техния начин на живот.

През 20 г. сл. Христа, Филон от Александрия пише:

“Те бяха секта юдеи и живееха в Сирия/ Палестина/, около 4000 на брой и се наричаха есеи поради тяхната святост, защото *hosio* -свят е същата дума като есей. Те се прекланяха пред Бога и Го почитаха, но не принасяха в жертва животни и разглеждаха почитащия ум като единствена и истинска жертва. Отначало живееха в села и избягваха градовете, за да се запазят от заразата на разпространяващите се в тях злини.

Занимаваха се със земеделие и други мирни занаяти и изкуства, но не трупаха злато или сребро, нито притежаваха мини. Измежду тях не можеше да се открие никакъв майстор на военни оръжия, амбулантен търговец или продавач по суша или море. Всред тях нямаше никакви роби, защото те виждаха в робството нарушаване закона на природата, която е сътворила всички хора свободни.

Чистотата, която пазеха до края на живота си, избягването на клетва или лъжа, признаването на доброто провидение, свидетелствуваша единствено за тяхната любов към Бога. Пристрастието им към добродетелта се разкриваше в тяхното безразличие към пари, светски притежания и удоволствия.

Тяхната любов към човека, проявявана в любезност, равенството помежду им, братските им взаимоотношения надминаваха всички думи. Защото никой от тях не притежаваше лична къща, но деляха обиталищата си с останалите; като живееха в колонии, те държеха вратите си отворени за всеки от тяхната секта, който прекрачи прага. Имаха един склад, общи разходи, общи одеяния, общо хранене. Имаха прак-

тика да влагат всичко припечелено ден след ден в общ фонд и така бе възможно да подкрепят болните, които не можеха да работят. Старците им бяха обект на почит и уважение и се грижеха за тях като деца за истинските си родители.”

Йосиф, който е живял с есеи, пише около 75 г. след Христа:

“Сред тях не може да се открие нито един, който да има повече от другия; защото те имат закон, че всеки, който идва при тях, оставя всичко в общото – така, че между тях няма нито бедност, нито богатство, нито излишество. Притежанията на всеки един се смесват с притежанията на другите и се разпределят като едно общо наследство.

Те смятат, че изпотпяването е нещо добро, а също и носенето на бели одеяния. Имат домакини, които да се грижат за общите дела, тъй като никой няма отделен бизнес, всичко е за общо ползване.

Нямат определен град, но във всеки град обитават мнозина от тях. Ако някой от тяхната секта дойде от друго място, приемат го, като че ли са били отдавнашни познати. По тази причина те не носят нищо със себе си, когато пътуват до отдалечени места. Във всеки град, където живеят, има определен брат, който да се грижи за странници и да ги снабдява с облекло и други необходими неща. Не позволяват да се сменят дрехи и обувки, докато изцяло не се разкъсат на парчета или не се износят докрай. Нито продават, нито купуват един от друг, но всеки дава това, което има на искация и в замяна получава от него нещо, което му е необходимо; и без компенсация, всеки би могъл да вземе всичко, каквото поиска.

Колкото до тяхното благочестие, то е твърде необикновено, защото преди изгрев слънце те не произнасят нито дума за обикновени, банални неща, но употребяват известни молитви, получени от техните праотци, като че ли се молят на слънцето да изгрее. След това всеки бива изпратен да упражнява един от онези занаяти, за които те са много сръчни и умели; трудят се с голя-

мо старание до петия час, след което се обличат в бели одяния и после се къпят в студена вода. След като свършат с очистването, те се срещат в дом, където не е позволено да влиза чужд човек от друга секта; след като се измият, есеите отиват в трапезарията като в свещен храм и тихо сядат край масата, при което пекарят полага хляба пред тях, като се счита против закона някой да се храни преди да е казана молитвата.

Те лесно разсейват гнева си и ограничават страстите си. Известни са със своята вярност; каквото и да кажат, то е твърдо като клетва, но избягват да полагат клетва и я считат за полоша от лъжесвидетелстването, защото казват, че на когото не може да се вярва и без да се закълне в Бога, той е вече прокълнат. Те много старателно изучават писанията на древните и избират от тях онова, което е най-благоприятно за тяхната душа и тяло. Интересуват се от такива корени и лечебни камъни, които могат да лекуват болестите.

Но сега, ако някой си науми да дойде в тяхната секта, той не бива да бъде приет веднага. Препоръчва му се да прилага начина на живот, който те водят, за една година, без да бъде включен към тях; дават му /също и на жените, които са равни с мъжете/ малка брадвичка, споменатия пояс и бяло облекло. През това време, когато стане очевидно, че може да съблюдава тяхното въздържание, той се допуска по-близо до техния начин на живот и взема участие във водите на очищението, при все това още не му се позволява да живее с тях, защото след тази демонстрация на твърдост, нравът му се проверява още две години и ако след всичко това се уверят в достойнствата му, те го приемат в своето общество.”

Древните документи описват хора, които учели на още по-стара мъдрост: космология, астрология, билколечение и номерология, хора които биха могли да служат като модел за холистичен начин на живот за нашето разпокъсано общество. Любовта им един към друг и към Духа, хармонията им с всичко живо

и разбирането им на универсалните закони, представляват вечно учение за всеки, търсещ да познае фината естествена духовност, лежаща зад фрагментарната, накъсана идеология на днешната религия.

ИСУС И ЕСЕИТЕ

Първите малки групи юдеи, които се оттеглили в пустинята приблизително 250 г. преди Христос, били последователи на древната традиция на Мелхиседек. Тази традиция ни разказва за същество, появило се преди хиляди години в огнена топка, без майка и баща. Това бил Мелхиседек, Учителят на Справедливостта. Той дошъл да каже на света, че ни е дадено като рождено право на пряка връзка с Бога. Бог живее в нашите сърца, не на някакво високо място, достъпно само за жреци и царе. В онези времена това било доста радикално изказване или вярване.

През вековете хората забравили това и между Бога и тях се вмъкнала класа от свещеници и политици. Ако хората искали да се свържат със своя Бог, трябвало да платят на жрец да жертва някакво животно и тогава евентуално да посредничи пред Бога. Последователите на Мелхиседек напуснали градовете и създали комунни в пустинята, където можели да постигнат отново пряка връзка и общуване с Бога. Те се нарекли *есеи* и се подготвяли за завръщането на Месията, който щял да се изяви чрез следващия Учител на Справедливостта.

Когато първите есеи остарели, разбрали, че Месията няма да дойде докато са живи и следователно трябвало да реорганизируют своите общини така, че потомството им да продължи подготовката толкова дълго, колкото е необходимо. Пустинните общини на есеите станали истински села от семейства, отглеждащи децата си със съзнание за “подготвяне на пътя” за новото, за промяната. Свитъците от Мъртво море ни разказват, че всяко следващо поколение се настройвало все повече на тази идея и накрая се раждали деца, които вече съзнавали своята роля за внасяне в света енергиите на Месията. Едно таква поколение било това на Елисавете

та и нейната родственица Мария в общината Кумран, близо до планината Кармел. Свитъците посочват, че Елисавета родила съзнателно същество, което станало известно с името Дневна звезда и отишло в пустинята да се приготви за неминуемото пристигане на Учителя на Справедливостта. Дали това не е бил Йоан Кръстител?

И тогава Мария родила син в Кумран, който израствал и станал Учител на Справедливостта. /Името Исус не е споменато в свитъците. Обаче що се отнася до израза "Исус от Назарет", изглежда, че преди 2000 години наименованието "назарянина" не се е отнасяло до място, а до духовно възраване и специфичен начин на живот. И изглежда, че терминът "назарянин" и терминът "есеи" означавали едно и също нещо. Изглежда също, че шест от апостолите били израствали и отгледани в есейската традиция: Петър, брат му Андрей, Филип, Вартоломей, Яков и брат му Йоан били също назаряни./

Навярно повече от съвпадение е фактът, че по същото време, за което Библията ни казва само, че Исус бил "в пустинята", свитъците ни говорят за обширен образователен процес, в който навлязал Учителят на Справедли-

востта. Първо той бил взет в общината на есеите, за да се учи от всички техни мъдри учители. После бил заведен в Индия да учи мъдростта на древната Ведическа традиция и след това – в Персия. По-късно бил заведен в Египет да учи при Бялото братство. За последните няколко години от неговото обучение свитъците пазят мълчание. Нишката може би е подхваната от друга древна традиция, в Келтските земи, на мястото на днешна Южна Англия. Гластънбъри, мистичното място при извора на Чашата на друидите, и спираловидният хълм Тор преди 2000 години били Островът на Авалон. Келтска легенда разказва за две същества от Светата земя, Йосиф Ариматейски и племенникът му Исус, които доплували по реката до Авалон и проповядвали, учели и носели радост. Те оставили като дар един храст от бяла роза, който цял да цъфти само в средата на зимата /Един клон от този храст все още цъфти всяка зима в снега на Гластънбъри/. Едва след тези учения и посвещения синът на Мария става възприемчив за енергията на Месията и позволява на Любовта да протича в света, променяйки завинаги нашата човешка съдба.

/Следва/
Превод: Минка Петрова

.....

*Рибарче.
На крилицата му мокри –
вечерното слънце*

Тори

*Камбаните стихват
Еква в нощта
дъхът на цветя
Башо*

ПРАЗНИЦИТЕ

НА

ПРИРОДАТА - ЛЯТОТО

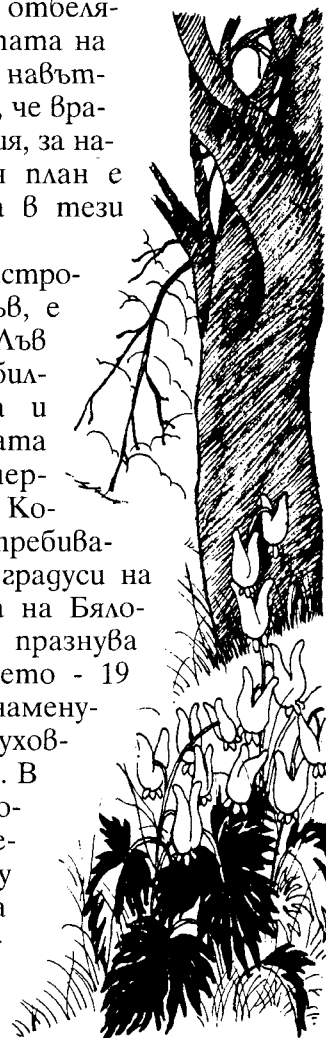
През лятото Земята става най-положителна, с изобилна светлина и топлина, и докато през пролетта всичко расте и се развива, през лятото под въздействието на външния огън плодовете зреят. Свещеният огън поддържа растенето и развитието на всички същества.

Още от гревни времена посветените са отбелязвали Празника на лятото като празник на Свещения огън с музика и песни, с различни ритуали, чрез които са влизали във връзка с разумните сили на Природата. През лятото душата на Природата е високо в пространството, откъдето донася развиващия се на повърхността на Земята живот.

Лятното слънцестоене на 22 юни, когато Слънцето влиза в 0 градуса Рак е една от четирите повратни точки в природния годишен цикъл. Този ден Слънцето достига максимум северна деклинация, т.е. северният полюс на земната ос достига своя максимален наклон - 23 гр. и 27 мин. спрямо Слънцето. От този момент нататък полюсът започва да се накланя в противоположна посока и дните стават по-къси, а нощите по-дълги. Около три дни Слънцето остава на тази позиция, максимално издигнато в лятното небе. Още в гревността това "стоене" на

Слънцето е било отбелязвано като "Вратата на Рака" или "Врата навътре" - смятало се е, че вратата за инкарнация, за навлизане в земния план е широко отворена в тези дни.

Следващият астрологичен знак - Лъв, е слънчевият знак. Лъв е символ на изобилната светлина и топлина, изобилната животворяща енергия на Слънцето. Когато Слънцето пребивава в последните градуси на Лъва, в Школата на Бялото братство се празнува Събора на Слънцето - 19 август, който означава началото на духовната Нова година. В тези дни благословението на Небето се излива върху тези, които са будни и се стремят към него.

„АКО НЕ СТАНЕТЕ КАТО ДЕЦАТА“

Народният празник Еньовден, тълкуван чрез словото на Учителя
Петър Дънов

Божанка Ганева

Природата и човекът се управляват от общи закони. Според Учителя съществуват два велики разумни принципа, които изявяват и регулират живота. В окултизма те се наричат Първи и Втори принцип / тъй като по отношение на Закона на Любовта се проявяват последователно във времето/, а в науката - положителен и отрицателен. Тяхната същност може да бъде преведена на езика на нравствените категории като път и дух, зло и добро, дявол и Господ, омраза и любов, разрушаване и съграждане, съгрешаване и изкупление, възгордяване и смирение и т.н. На енергетично ниво, най-общо казано, това са разширяването и свиването, разбираани като път в овладяването на определени енергии и тяхното разумно използване.

Като първоначална енергия Първият принцип не е лош - той е създал Космоса и всички видими светове, нашите тела и силите, вложени в тях, и представя външната проява на Бога. Но ако този принцип не бъде балансиран, омекотен или проникнат, т.е. съединен с Втория принцип - принципа на жертвата, на любовта, на Христа - той се превръща в разрушителна и смъртоносна сила. Вторият принцип е изява на творческата сила на Бога. Той е възвишеното и благородно начало в света. Бидейки мек и пластичен, той е неограничен и безсмъртен по своята природа.

Когато служуваме на Първия принцип, ние преживяваме морално падение; посоката на движение на енергиите на нашия живот е отгясно наляво. В митологичната символика това е движение от живот към смърт. Светът обаче е създаден така, че да преминат умовете и сърцата на хората от Първия във Втория принцип. Този процес представлява движение отляво надясно / от смърт в живот/ и характеризира духовната посока по време на работата.

Върхов момент в овладяването на енергиите на тези два принципа се явява точката, в която се сменя посоката на тяхното движение. Тя е синоним на подвига на Христа на кръста и съдържа в себе си силата на трансформацията на злото в добро, превръщайки наказанието в изкупление чрез саможертва на личното, на егото у нас. Тази точка е наречена от Учителя “тясната врата” и всеки, който мине през нея, става гражданин на Царството Божие. Но за да стане такъв, човек трябва да се смири и да приеме страданията с любов, да подчини своята воля на Божията. Учителят нарича страданието Божествен огън, който пречиства живота на човека и го освобождава от всички погрешки на миналото. Бог заличава греховете ни само когато ги взимем със създи.

Интересно е как тези окултни закони действат в природен план, пречупени през призмата на народния мироглед. Българинът дели годината на два големи сезона – зима и лято; гори според народните представи съществуват две слънца - зимно и лятно; по време на своята годишна обиколка слънцето два пъти си “менява пътя” - т.е. изменя посоката на своето движение. Това става на 22 декември - зимното слънцестоене, когато слънцето “ходи надясно” и шестима апостоли го завъртат към пролет, и на Еньовден - 24 юни, лятното слънцестоене, когато същите апостоли го завъртат наляво към зима.

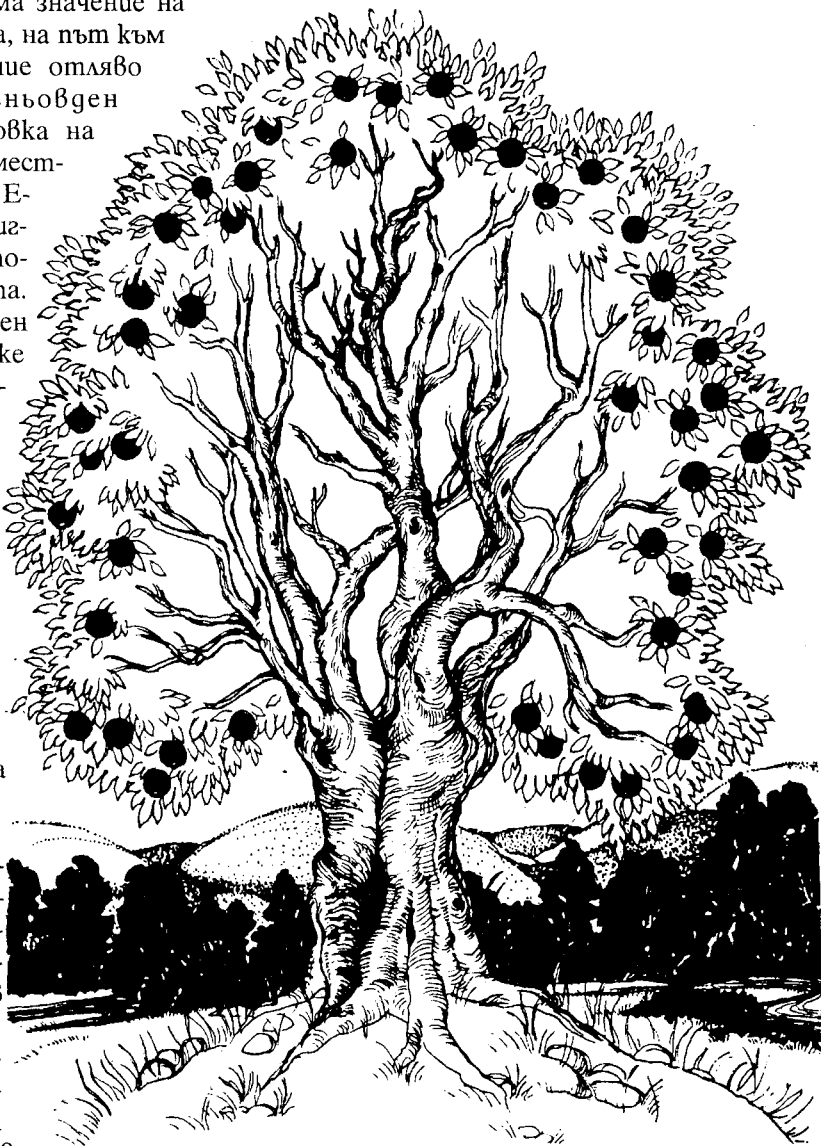
Централен празник за българите /всъщност за всички народи/, който ознаменува преминаването на природните енергии от Първи във Втори принцип е Еньовден. Упадъкът на природните сили, започващ с него, се тълкува в духовно отношение, спрямо живота на човека, като преход от външните към вътрешните измерения на живота, от външната към вътрешната любов. Така движението на природното слънце отгясно наляво, или от живот към

смърт, в духовно отношение има значение на саможертва на личното в човека, на път към възкресението, т.е. на движение отляво надясно. В този смисъл Еньовден представлява езическа трактовка на възкресението Христово. Повсеместно е вярването, че когато на Еньовден слънцето изгрява, то “израе”, “трепти” и който види това, ще бъде здрав през годината. Очевидно това е особен духовен статус на слънцето, който може да бъде преведен чрез тълкуванията на Учителя за духовното слънце в човека. Това е състояние на човешката душа извън греха, наречено “око на душата”. Само при това състояние човек може да вижда правилно света около себе си и тогава той живее истински. Това духовно слънце е изява на Втория принцип и с неговото изгряване започва животът. Ето защо трептенето на слънцето се явява в точката за смяна на природните енергии.

Който успее да влезе в синхрон с духовния статус на слънцето чрез отварянето на своето вътрешно око, с което единствено може да го види, получава привилегията да бъде здрав през годината.

Друга възможност за влизане в синхрон с природните ритми по духовен път е брането на билки преди изгрев слънце на Еньовден. Вярва се, че точно тогава те придобиват изключителна целебна сила, която изчезва с изгрева на слънцето. Билките тук олицетворяват растителното царство, изявено чрез положителната енергия на Първия принцип през първото полугодие. В нощта преди Еньовден билката се превръща в дърво за познание на доброто и злото, и неговото отсичане / брането / точно преди изгрева - точката за смяна на посоката на природните енергии - има изключителна лечебна сила, защото е акт, синонимен на самото преминаване от смърт в живот, т.е. от Първи във Втори принцип.

Трети важен елемент на Еньовденската обредност е измиването във вода за здраве. Ле-

чебната сила на речната вода се обяснява с това, че слънцето “се е окъпало” в нея. В народното съзнание водата на Еньовден има смисъла на жива вода. Тя е символ на съзидателната разкаяние, чиято сила единствено е способна да залечи греховете на човека и да го прекара през “тясната врата” - прехода към Втория принцип. В този смисъл окъпаното слънце е символ на съединението на Първия и Втория принцип като тяхна равнодействаща сила. То е символ на Третия принцип, който според Учителя се проявява само на “екватора на живота”. Това е статусът на Божествено дете, или на човек, готов да служи на Бога.

Окултна анатомия и физиология на растението

Из книгата на Пол Седир „Магически Растения“

*И рече Бог: да прорастват земята злак,
трева, която да дава семе по вида си,
и дърво плодно, което да ражда плод по
вида си на земята плод,
чието семе си е в него.
Тъй и стана.”
Ден трети. Битие, гл. 1 стих 11*

Растителното царство е могло да се появи тогава, когато се е образувала твърдата почва /третия ден на Сътворението/. Тогава на планетата е слязла жизнената вълна, която за първи път е донесла живот върху неодоушевената до тогава земна повърхност. Тази вълна е символ на красотата, поради което растителното царство е посветено на Венера. Растителният живот се явява като резултат от взаимодействието на слънчевата светлина с жизнената искра на Земята.

До грехопадението на човека растенията са представлявали част от вътрешната страна на рая, но след него корените са изгубили своята святост и се присъединили към елемента земя. Само цветовете са запазили райския си характер.

Растението има три главни части, от които произлизат всички негови органи по пътя на индивидуализирането.

1. Общата маса на растението е образувана от клетъчна тъкан, която може да се разглежда като негова храносмилателна система. Тази тъкан се индивидуализира като корен, който отговаря на червата при животните и като семе, отговарящо на зародиша.

2. Празнините между клетките образуват така наречените трабекули /тръбички/, които проникват навсякъде в растението и разнасят хранителните вещества. Те отговарят на кръвоносните съдове при животните и човека. Индивидуализирането им образува стеблото - кръвоносната система, и плодника - женския полов орган.

3. В клетъчната тъкан на повечето растения се намират и други трабекули във вид на спирали, които разнасят въздуха. Листът е индивидуализация на тази тъкан и отговаря на белия дроб на животните и човека.

Или накратко - растението има корен, заробен в земята - това е стомахът, който изсмуква хранителни вещества от почвата. Листата, разположени във водата или във въздуха, играят роля на бял дроб; те възприемат светлината и газовете, необходими за възстановяване на силите, които оживяват тъканите на растението.

Тези сили са съсредоточени в хлорофила, зелената кръв на растението. Различните му части се съобщават чрез спираловидните каналчета.

Ембрионалното развитие на растението се дели на три периода:

Посяване на зърното във влажната земя.

Покълване: трите части на зародиша започват да прорастват, като се хранят от семеноделите /белтъчните вещества вътре в зародиша/, като пускат коренче надолу и стръкче нагоре.

Поникване: коренът започва да изсмуква хранителни вещества от почвата, растението създава своите дихателни и храносмилателни органи - то вече се е родило!

Минералите в почвата са под влияние на планетата Сатурн; под въздействието на Слънцето връзките на техните атоми се разхлабват, елиминират Сатурновото сцепление и зърното може да расте.

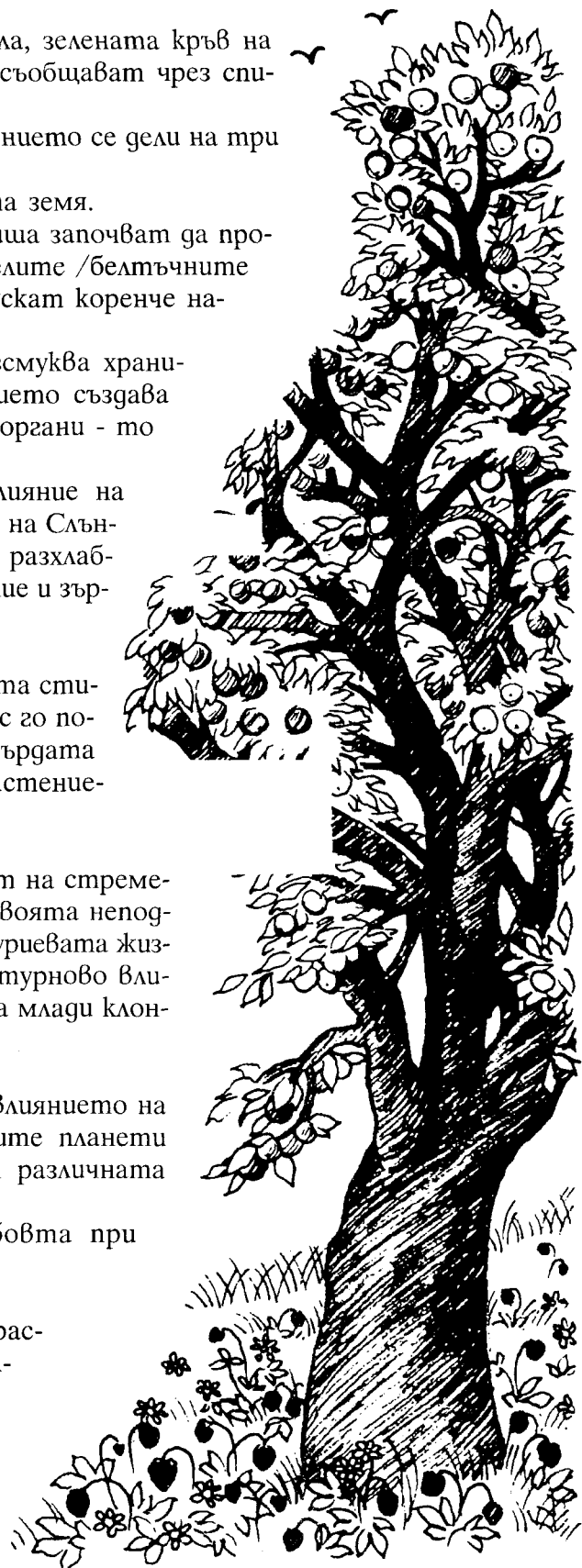
СТЕБЛО - Юпитер, Венера и Луната стимулират растението на стеблото, Марс го подсилва още повече, а Сатурн дава твърдата обвивка и образуването на възли по растението.

КЛОНИ - явяват се като резултат на стремежа на растението да се освободи от своята неподвижност. Особено през пролетта Меркуриевата жизнена сила се бори с подтискащото Сатурново влияние. Венера помага за образуването на млади клончета и пъпки.

ЦВЕТЪТ се образува основно под влиянието на Юпитер и Венера. Всъщност и другите планети оказват влияние за това и придават различната окраска и аромат.

Оцветяването е проява на любовта при растенията.

ПЛОД - След цъфтежа силите на растението се пренасят в плода. Всичките седем планети влияят в различна степен и определят неговия вкус. Узряването става под влияние на Слънцето.

ПОСЛАНИЯ НА ДЕВИТЕ

/Из книгата "Градината на Фингхорн" /

Ангелът на звука

Всяко растение звучи с един определен тон, който привлича неговите строители и призовава субстанция към себе си посредством природните духове. Ние, девите, познаваме индивидуалните тонове на всичко, което ни е поверено и за което отговаряме. Ние ги привеждаме в звучене, подобно камертони, на които всяко растение започва да резонира. Когато едно семе е готово да покълне, само влагата и топлината не са в състояние да предизвикат този тон да вибрира - ние вършим това. Ние събуждаме семето по този начин и поддържаме този негов тон, докато то го последва.

Този тон се променя с растежа и етапите, през които то самото преминава, както при човека, чийто глас се изменя с настъпване на неговата зрялост.

Девата на Ябълката

Ти си привличена към нас от кичестите цветове и обещанието им за плод. Това, че от едно крехко, бяло и краткотрайно цветче се появява твърда, розова ябълка е само едно от Божиите чудеса, които се извършват многократно и могат да се наблюдават навсякъде. Ако ти би могла да видиш по-надгъбоко как се осъществява това чрез веригата на живота, учудването ти ще нарастне. Както дървото израства от семето, така от семенната идея произлиза един модел, образец от Центъра, преминава през тихите ангелски редици - безмълвно и безшумно, защото е все още твърде неоформен и нефиксиран, и съхраняването му изисква най-съвършена грижа. Като нараства по сила и размер, той става все по-ясен, докато накрая заискри и зазвучи, все още под грижата на най-външния ангел. Силното му поле е вече устойчиво и бластящо. Тогава моделът се предава на елементалите, създателите на формата. Те дават от себе си, за да оформят този модел. Потни, това е един процес.

Моделът може да бъде открит навсякъде в етера, донесен от ангелите, и е извън времето.

Тогава при подходящи условия и възможност, със съдействието на природните духове, той се проявява във времето и пространството, в красотата на цвѐта и сочността на плода. Така Словото се е въплътило, така е създаден света, поддържан в равновесие от Великите носители на живота, които вашият ум не съзнава. ЧУДО? Вие се нуждаете от много по-изразителна дума за него, нужно е да излезете извън думите! Плодовете на земята са произведени чрез невъзпятата и предана служба на множеството форми на живота. Ние се надяваме, че градинарите „от вашата страна на линията“ са също така щастливи от своите дела. Вие, хората, поучавате плодовете, въпреки че вършите само малка част от работата. Може би вашата благодарност трябва да бъде по-голяма от нашата, която никога не престава.

Ангелът на местността

Ние виждаме живота като вътрешна сила, докато вие виждате само външната форма и не можете да видите непрекъснатия процес, който се извършва в него. Ние бихме се радвали, ако се опитате да писате с нашите понятия, по нашия начин - вие ще дойдете по-близо до реалността и ще бъдете в състояние да ни разбирате по-добре. Тези вътрешни сили са също така сложни, както и външните - имат цвят, форма, строеж, качество и т.н., но са от една по-фина и по-богата субстанция. Когато ти погледнеш растенията, знай, че това, което гледаш има вътрешен двойник, нуасираш с живот, а може да видиш и повече от това. Когато твоят ум се доближи до такова възприемане и ти започнеш да схващаш растенията като пламтящи от живот, ти ще се присъединиш към този живот. С мисълта си ти прибавиш сила към тях и в същото време черпиш сила от извора на целия живот.

БИОФОТОНИТЕ

Преглед на изследванията, извършени през последните седемдесет години
върху излъчването на ултраслаба
електромагнитна радиация от човешките клетки

Хуго Нигли

Звучи невероятно, но нашето тяло излъчва светлина, която идва от неговите поне 60 билiona клетки. Това, че всяка една клетка излъчва светлина, днес може да бъде засечено с чувствителни фотоумножителни системи. Широко известно е,

че една част от тази светлина е резултат от реакциите между радикалите, но се смята, че и клетъчните ядра допринасят за ултраслабата радиация на живите клетки. Въпреки че е съвсем слабо, това излъчване на светлина може успешно да бъде индуцирано при облъчване с ултравиолетови лъчи. Първите биологични изследвания на това лъчение са били направени в началото на двадесетте години на нашия век от руския учен Александър

Гурвич, който е установил такова излъчване от клетките на корен от лук. Някои лаборатории се опитаха да потвърдят тези резултати, но използваните от тях физични методи не дадоха ясни доказателства за съществуването на такава улт-

раслаба емисия, и в края на краищата резултатите на Гурвич бяха отречени от американците Холенгер и Клаус точно преди Втората световна война. Поради това интересът в тази област намаля през следващите десетилетия.

Наличието на биологично лъчение беше изследвано наново след изобретяването на фотоумножителните тръби в средата на петдесетте години от Фачини и сътрудниците му в Италия.

В следващото десетилетие повечето трудове върху ултраслабото фотонно излъчване бяха представени от руски учени, а на запад някои пионери като Куикенген в Австралия, Поп в Германия и Инаба в Япония разработиха, независимо един от друг, методи за измерване на ултраслабото

фотонно излъчване от различни клетъчни видове, с помощта на свръхслаби шумове, и системи за фотонно отчитане с висока чувствителност, което позволи да се използват максимално потенциалните възможности на фотоумножителя.

Всичко е светлина. И човек е изтъкан от светлина.

Светлината показва че, в природата съществува разумност.

Всеки светлинен лъч е живо същество, проводник на особен род енергия.

Учителят

Най-много трудове в областта на тези слаби лъчения има Фриц Поп. Той създаде и термина "биофотони" за ултраслабите фотонни излъчвания от клетките, които имат специфични биологични функции, но са нормални фотони и могат да се измерват от фотоумножителите, използвани във физиката.

Аз се срещнах с Фриц Поп през август 1988 и ние проведохме биологични експерименти с клетки от бозайници. Тази среща стана благодарение на моя приятел Йоханес Вегер, син на антрополога Карл Хътер /1912 - 1961/. Карл Хътер, роден в Германия, беше създал много интересна философия за човешкия живот, която дълбоко ме впечатли.

В нея той хвърляше мост между естествените науки, психологията и религията. Например той пръв описа връзката между конституционалните човешки типове и развитието на човека от трите зародишни слоя - ендодерма, мезодерма и ектодерма - откритие, което междувременно беше потвърдено от психолозите Кречмър и Шелдън. Въпреки че Хътер не бе с академично образование, а самоук, той впечатляваше учени като Вирхов и Хекел.

В своята философия Хътер твърдеше, че материята е енергия, факт, който се потвърждава от съвременната физика. Той

брилянтно извеждаше тезата, че материята не се състои само от статична и динамична енергия, но е носител и на духовна енергия. Модерният физик от Франция Шарон включи тази хипотеза в края на седемдесетте години в своята комплексна теория на относителността.

Аз проведох множество интересни експерименти в лабораториите на Фриц Поп, показващи, че клетките на бозайници, и специално човешките клетки, излъчват много слаба енергийна емисия, което вярвам, че потвърждава предположенията на Фриц Поп за наличието на ефективен вътреклетъчен механизъм за фотонно поглъщане. Ние предположихме, че нуклеиновите киселини на ДНК вероятно играят роля на светопоглъщател, подобно ролята на витамин А в ретинната изометризация, участващ в зрителния процес, и че тази светопоглъщаща система може да повлиява метаболитните и клетъчни процеси посредством пускови механизми на умножаване и да дава начало на фотохимични процеси.

Това откритие потвърждава древното знание на човечеството, че светлината е много важна за човешкото тяло и че активиранието на духовната енергия е най-важния метод за преодоляване на стреса в нашите модерни времена.

Препечатано от сп. "Нетуърк", бр. 68, декември 1998 г.

ВЛИЯНИЕ НА ЦВЕТОВЕТЕ ВЪРХУ ЧОВЕКА

Влиянието на цветовете и въздействието на техните вибрации върху човека и неговите тела е било известно от древни времена. Учениците на окултните школи са били обучавани на священото знание за цветовете и тяхната сила. Според преданията цветолечението е било силно застъпено в Орфеевата школа. Учителят Петър Дънов го нарича лечение на бъдещето.

Настоящият материал има за цел не толкова да се впусне в мистичното познание за цветовете, колкото да запознае читателя с някои техни практически приложения, които се използват широко в западните страни като част от холистичната медицинска практика. Въздействието им върху различни органи и системи и тяхното функциониране е добре познато и

описано в много ръководства по цветолечение.

Червен цвят - Той е символ на живота. Придава жизненост и жизнерадост, сила, смелост, постоянство, упоритост, самоотдаване.

В чист вид червеният цвят оживотворява, а в нечист вид гразни. Когато е в излишък предизвиква склонност към гняв.

Физиологично въздействие:

Увеличава жизнеността на организма, активира кръвообращението, ускорява сърдечната дейност и повишава кръвното налягане, стимулира нервната система, сетивата и черния дроб. Силно наситеният червен цвят може да действа като стресиращ фактор и да води до гразнене и умора. Повишава също отделянето на адреналин от надбъбречните жлези.

Приложение:

Прилага се при лечение на анемия, ревматизъм, сърдечни болести, липса на жизненост, безсилие, изтощение на организма, сънливост, неправилно храносмилане.

Червеният цвят е противопоказан при остри възпаления и повишена възбудимост на нервната система. Препоръчва се да не се употребява самостоятелно, а след него да следва зелен или син цвят.

Оранжев цвят - Той е символ на индивидуалността. Придава самоконтрол, уравновесеност и съобразителност, живи емоции.

В чист вид дава благородно индивидуализиране, в нечист вид стимулира егоизма.

Физиологично въздействие:

Той действа по-слабо активизиращо от червения цвят. Ускорява сърдечната честота, но без да повишава кръвното налягане, активира функциите на белите дробове, панкреаса, галака, стимулира калциевия метаболизъм и действа антиспазмично. Подобрява храносмилането и активира щитовидната жлеза. Действието му върху нервната система е по-слабо възбуждащо от действието на червения цвят.

Приложение:

Той е основен лечебен цвят. Намира приложение при всякакъв вид заболявания, при комбинирано лечение с цветове е добре да се започва с него. Прилага се при лечение на простудни заболявания, белодробни болести, включително бронхиална астма, рахит, гърчове и спазми, травми, психични смущения, неправилно храносмилане, заболявания на пан-

креаса и галака, сънливост, страхови състояния.

Жълт цвят - Той е символ на интелекта. Придава яснота и мир на ума. Стимулира умствената дейност, творческите идеи и откритията.

В чист вид придава равновесие на чувствата - мир и спокойствие, а в нечист вид - болезненост на ума, корист.

Физиологично въздействие:

Той действа активизиращо на двигателните нерви и мускулната дейност. Влияе благоприятно върху храносмилането, но при свръхдозирание може да причини диария поради повишено отделяне на жлъчен сок / жлъчегонно действие/. Действа лаксативно при запек; стимулира мозъчните функции и сърдечната дейност; повишава отделянето на храчки; стимулира костното изграждане; увеличава стомашната и чревната секреция; стимулира циркулацията, черния дроб и панкреаса, очите и ушите.

Приложение:

С него може да се лекуват артрити, неврити, отоци, петна по лицето, страхови състояния, запек, фрактури. Прилага се при мускулна и нервна умора.

Противопоказан е при: остри възпаления, свръхвъзбуда, треска, диарии.

Зелен цвят - Той е символ на растенето. Придава надежда, покой, изобилие, освобождава от напрежение и повишава жизнеността. Свързва ни повече с материалния свят. Регулира електромагнитните течения в човека.

В чист вид дава растене във всяко отношение, а в нечист предизвиква съхнене, притежателност, безверие.

Физиологично въздействие:

Той повишава жизнеността, разширява капиллярите и създава чувство за топлина, облекчава напрежението. Подобрява растежа и стимулира функциите на хипофизата.

Приложение:

Прилага се при лечение на болести на бъбреците, черния дроб, стомаха, хипофизата и някои болести на сърцето.

Не трябва да се употребява твърде дълго време.

Ясносин цвят - Той е символ на истината. Придава вдъхновение и вяра. Той е цвят на интуицията и най-висшите умствени дейности.

В чист вид дава подем на възвишените чувства, а в нечист вид - съмнение и безверие.

Физиологично въздействие:

Успокоява сърдечната дейност - понижава кръвното налягане, забавя пулса, успокоява нервната система, подобрява съня, подтиска болките, намалява температурата, намалява бронхиалната секреция, повишава метаболизма, действа противовъзпалително.

Приложение:

За лечение на неврастения, неспокоен сън, артериална хипертония, хроничен колит, изгаряния и нагнояване, трески, възпаления.

Тъмносин цвят - Той е символ на религиозното чувство. Придава честност, искреност, мъдрост.

В чист вид дава спокойствие, твърдост и решителност, а в нечист вид - непостоянство.

Физиологично въздействие:

Действа успокояващо на двигателните нерви, на сърдечно-съдовата система. Ускорява образуването на левкоцити и подобрява състава на кръвта.

Приложение:

За лечение на жлъчни заболявания, жълтеница, суха кашлица, пневмония.

Виолетов цвят - Той е символ на волята. Придава сила на духа, скромност, търпеливост.

В чист вид дава сила на характера, а в нечист - сила, употребена за лични цели.

Физиологично въздействие:

Поддържа калиево-натриевия баланс в организма, намалява наднормения глад, забавя растежа на туморите.

Виолетовият и синият цвят са противопоказни при заболявания със симпто-

ми на отпадналост и изтощение.

Бял цвят - Той е символ на хармония, съвършенство и чистота. Действа повдигащо и възвисяващо. Придава доброта, благородност и щедрост.

Физиологично въздействие:

Той има цялостно здравословно действие върху организма.

Розов цвят - Той е символ на любовта. Придава радост, нежност, гружески отношения, преданост, хуманизъм. Действа благоприятно на емоциите.

Приложение:

Действа подмладяващо, премахва признаците на стареене, забавя атеросклерозата, прилага се при гняв и повишена агресивност.

Златисто-оранжев цвят - Придава мъдрост и духовна енергия.

Златисто-жълт цвят - Дава радост и оптимизъм.

Кафяв цвят - Той е символ на земята. Дава склонност към делови отношения. Придава търпение и доброта.

Тъмносив цвят - Изразява мъка, загуба, безчувственост.

Черен цвят - Той показва състояние на почивка и покой. Предизвиква потиснатост и мрачни мисли.

Физиологично действие: депресивно.

Тъмните цветове предизвикват тъга, скръб и понижено настроение.

Светлите цветове действат успокояващо.

Ярките, наситени цветове действат активиращо, но за кратко време, след което настъпва умора.

Материалът е подготвен по беседи на Учителя Петър Дънов и по преводни материали от:

Д-р Васил Велев

Д-р Светла Балтова

СФЕРА НА НЕПТУН

Георги Радев

Откриването на планетата Нептун на 23 септември 1846г. е един забележителен пример на научно предсказание. Астрономите Леверие и Адамс, изхождайки от смущенията в орбитата на Уран, които не можели да се обяснят само с въздействието на известните дотогава планети, допуснали, че те се дължат на все още неизвестна планета. Те изчислили нейното положение и съобщили тези данни на астронома Галле в Берлин. Той действително открил новата планета на посоченото място - наблюдаваното положение на Нептун се отличавало от изчисленото с по-малко от градус. Така броят на членовете на Слънчевата система пораснал с още един. За астрономите новата планета представлявала нов и интересен обект за наблюдение, а за астролозите - един нов неизвестен фактор, който трябвало да се проучи. Впрочем и астролозите, подобно на астрономите - математици, се бяха натъкнали на известни вътрешни сътресения в живота, които не можеха да се обяснят изцяло с влиянието на познатите дотогава астрологични фактори. Интуитивните им прозрения бяха подкрепяни и от окултната наука, която винаги е твърдяла, че съществуват трансатурнови планети.

И така, Нептун, след като беше вече открит, зае своето място в астрологичната практика и лека-полека неговото тънко, трудно уловимо влияние доби по-определени очертания. Оказа се, че и новата планета е смутител на стария ред като Уран. Астрономически това се изрази и във факта, че Нептун наруши Тициус-Бодевия закон за планетните разстояния. В астрологията пък, заедно с Уран и Плутон, той наруши нейната класическа планетна сегморна конструкция.

От чисто научно гледище интересен е въпросът дали съществува съответствие между известни явления в живота, както личен, така и обществен, от една страна, и геоцентричните положения на Нептун по еклиптиката, от друга. Астролозите смятат, че след около стогодишни наблюдения и изследвания могат с увереност да твърдят, че такова съответствие наистина съществува. В резултат на тези наблюдения се смята, че има известни явления, които могат да се отнесат към неопределената още, твърде флуидна сфера на Нептун, чиито влияния изобщо мъчно се дешифрират.

И тъй, какво представлява Нептун, не като небесно тяло - това е от вторичен интерес за астрологията, а като планетен принцип, като фокус на известни космични сили, които функционират в Слънчевата сис-

---

С настоящия материал продължаваме разглеждането на трансатурновите планети, наричани от съвременните астролози още "посланици на галактиката", чиито позиции и конфигурации на небето формират характера на цели поколения и бележат епохите в човешката еволюция. Предлаганите откъси от статията на Георги Радев, публикувана в сп. "Житно Зърно" през 1936г. и от книгата на Алан Оукън "Астрология на душата" - американско издание от 1988г., ви запознават с гледната точка на двама големи авторитети в астрологичната наука върху темата за значението на Нептун /бел.ред./

тема. Наблюденията показват, че в своите най-високи прояви Нептун е свързан с ония възвишени състояния на човешката душа, при които тя се издига, за да преживее космичната любов и да се слее с мировото съзнание. При тези състояния, присъщи само на великите мистици, изчезват всички граници, които отделят душа от душа, живот от живот.

Само при тези състояния може да се изпита великото единство на живота.

Ако преведем терминологията на индуската езотерична философия на езика на астрологичните символи, трябва да свържем Нептун с будическия свят, света на нирвана, тъй както Уран съответства на причинния свят - света на висшия манас. Едва в този свят човек разбира какво е свобода, какво е освобождаване от веригите на личното съзнание, тъй както в будическия свят той постига пълнотата на живота чрез единение с Цялото. Ето защо, ако Уран символизира света на свободата и е свързан в човешкия живот с процесите на освобождаване от всички изкуствени ограничения, които сковават човешкия дух и му пречат да се приобщи към космичното, то Нептун пък символизира Любовта, която носи единството на живота. Ясно е тогава защо Уран, чието влияние се пречупва по един своеобразен начин в съзнанието на обикновения човек, създава типа на революционера, на анархиста - човека със силен "инстинкт за свобода", и защо Нептун, чиито фини трептения, пречупени в съзнанието на хората, създават понякога у тях същински хаос, където изчезват всички различия, но по пътя на разпадането и разрушението, бележи типа на религиозния и социален нихилист. И ако проявите на Уран в човешкия свят се движат между двата полюса - свободния човек, у когото е пробудено космичното съзнание, и асоциалния тип на анархиста-терорист, то проявите на Нептун се движат между мистика, човека на любовта, който съзнава единството на живота и работи по пътя на жертвата и безкористното служене за неговото осъществяване в човешкия живот, и типа на религиозния или политически маниак, който проповядва пълно разрушение на тоя "грешен", "несправедлив" свят.

В този долен полюс на Нептун се проявяват също патологичните типове на наркоманите, които чрез наркотиците искат да се изтръгнат от тежките вериги на този свят и да потънат в света на "галечното, безбрежното", в света на смътните видения и неясните сънища. Под Нептуновото влияние са поети от типа на Бодлер, които търсят странното, чудноватото, екзотичното и си създават чрез алкохола и наркотиците свой изкуствен рай. Астролозите са констатирани, че всички тези отрицателни, патологични прояви се дължат на така наречените "лоши аспекти" на един "зле поставен" в хороскопа Нептун. Поради това някои астролози наричат Нептун вълшебник, магьосник, който създава у хората, неподготвени да възприемат неговите високи трептения, всякакви илюзии, измамни видения, халюцинации. Докато те си мислят, че са се издигнали в някакви висши сфери на духовния свят, всъщност попадат в ония слоеве на подсъзнанието, в които плуват разпокъсани, архаични образи, остатъци от едно праисторично минало. На такива патологични прояви най-вече се натъкват психиатрите. Но между тези прояви в "тъмния полюс" на Нептун и чистите и светли преживявания на великите мистици, които се издигат до неговия горен полюс, има грамадна разлика. Под силното влияние на Нептун се намират и разните "магьосници", фокусници, илюзионисти, а също и мнозина мошеници, които са майстори да оплитат хората в своите мрежи.

Възходящото влияние на Нептун се проявява в разширение на съзнанието, което започва да долавя повече или по-малко отчетливо трептенията на "будическия свят" - светът на любовта и единението. У ония, които се намират под това Нептуново влияние, интуицията, фините предчувствия, тънкото долавяне на скрити мисли и чувства са силно развити. Понеже чувството за единството на живота се проявява с особена сила у тях, те по-чутко от другите долавят да трепти единният, общият живот във всичко живо. Ясно е тогава, защо те схващат човека преди всичко като душа, като съзнание, а не само като личност, принадлежаща към отделна обществена среда, класа, национал-

ност, религия. Тяхното разширено съзнание, което се е издигнало над човешките форми, не може да се ограничи в рамките на една религия, на една философия, на един тесен научен мироглед, на една социална идеология. Те са космополити по дух, братя на всички хора по Земята, независимо от това към коя раса, народ, класа или верую принадлежат. Ако са хора със силно развита духовна природа, те обикновено се ориентират към свободните духовни движения, където се култивира братското чувство между хората в духа на любовта и свободата. Ако са социално настроени, те се ориентират към социализма и по-специално към комунизма. От друга страна, под влиянието на Нептун попада и съвременният спиритизъм. На някои може би ще се стори странно, че под знака на една и съща планета са поставени две толкова различни по характер и по тенденция движения. Но ако се вземе предвид общия характер на Нептуновото влияние, така както то бе очертано, ще се види, че тия две коренно различни движения черпят своя импулс от един и същ идеен свят, от един и същ източник на сили, само че поляризират тези сили в две различни плоскости.

Интересно е да се отбележи, че съвременният спиритизъм - казвам съвременен, защото спиритични явления и спиритична практика винаги са съществували - възникна и се разпространи непосредствено след откриването на Нептун. Необикновените психични способности на медиумите в будно състояние, в състояние на транс, способността им да изпадат лесно в хипнотичен или магнетичен сън, редките дарби, които се проявяват у тях - телепатия, ясновидство, психометрия, проникване в миналото и предсказване на бъдещето, не можеха в края на краищата да не преодолеят скептицизма на официалните учени и да не станат обект на научни наблюдения и изследвания.

В социален план Нептун подтикна раждането на социализма, респективно комунизма и болшевизма. Родоначалник на това политико - социално движение и създател на неговата доктрина е Карл Маркс. Един бегъл поглед върху хороскопа на последния сочи Нептун ретрограден в съвпад с Уран, също ретрограден, в знака Стрелец. Този съвпад е в квадратура с друг един характерен съвпад - между Сатурн и Плутон в знака Риби. Няма да се спираме да тълкуваме тази астрологична конфигурация, колкото и да е интересна тя, ще кажем само, че съвпадът в Стрелец - знак на религията, етиката, философията, на йерархичната Юпитерова концепция за социален строй - между революционера, реформатора Уран и утолиста, мечтателя за нов социален ред Нептун е израз на оная дълбока революционна нужда, която човечеството е изпитвало в онзи момент. Вярно е, че хиляди индивиди по времето на Маркс са се родили под същия съвпад. Ала Маркс е бил избранникът, човекът, който е трябвало да стане фокус на революционната енергия, напиреща да се прояви навън. Присъствието на тези планети в интелектуалния, философски знак на Стрелеца - знак на доктрините - показва, че революционните идеи е трябвало да се оформят в стройна доктрина. Този съвпад е в квадратура със Сатурн и Плутон в Риби - знак на християнската епоха и последен, ликвидационен знак на зодиака. Сатурн, последната планета от "подлунния свят" на древните, символ на всичко старо, установено, излято в строго определени форми, действващо с автоматизма на традицията, е атакуван от трите трансатурнови планети - Уран, Нептун и Плутон.

Всъщност точният съвпад на Уран с Нептун се образува три години по-късно от не точния, формиращ се аспект на тия планети у Маркс. Ала той се случва в Козирог. А за целите на природата изглежда, че е бил необходим знака Стрелец и посочената по-горе конфигурация, която настъпва много рядко и бележи епохи.

.....

Нептун и новата епоха

Алан Оукън

Нептун има най-мистичното и, разглеждан от нивото на душата, най-благодарно влияние върху човешкия живот. Нептун

е израз на „сърцето на Духовното слънце“ в Слънчевата система. Това е планетата, най-тясно свързана с работата на душата във физическо проявление и поради това е средство за изява на Христовото съзнание, което впрочем е сърцето на Божествеността. Като езотеричен владетел на знака Рак, Нептун може да бъде приет за по-висша октава на Луната. Последната е „майка на съществуващите форми“, но формата винаги е била използвана в нашата слънчева система за проявление на Втория Лъч на Любов/Мъдрост - аспектът на изява на Духа чрез Душата. В човешкото царство това се проявява посредством „въплътената Любов“ - действащия Христов принцип.

Този принцип е много важен със своите функции и в двете сфери: личната и колективната. На личен план въплътеният Христов принцип е всъщност нашата душа и още по-точно, този аспект на душата ни, който е Любов. Това е тази част от нас, на която се молим, която призоваваме за лече-

ние, подхранване и духовна подкрепа. В колективния живот Христовият принцип създава групи и общества за духовна работа.

Нептун има много важно място в Епохата на Водолея.

1998 - 2012 г. - НЕПТУН ВЪВ ВОДОЛЕЙ

Тази позиция на Нептун ни отвежда в двадесет и първи век. Годините 1998 - 2003 ще бъдат вероятно отбелязани с големи научни постижения, тъй като и Нептун, и Уран влизат във Водолей, знакът на Новата епоха, който е най-силният израз на Пети лъч. Бихме казали, че по отношение на Новата група Световни служители, Епохата на Водолея ще започне действително през тези пет години. Тази позиция съединява Нептун и Уран, както и Шестия лъч на Епохата на Риби със Седмия лъч на Водолея. Индивидите от поколението, родено с Нептун във Везни, сега влизат в своите зрели години и „ще наследят Земята“. Може би това ще бъде време, когато идеалът за „мир и любов“ на Нептун във Везни и Уран в Близнаци ще намери своето осъществяване в социалните и политически форми на времето.

Индивидите, родени с Нептун във Водолей и фокусирани навътре в душата си, ще въплътят голямата, духовно безличностна любов към цялото човечество, която ще им позволи да идат по-напред в стремежа си да служат на всички братя и сестри на тази планета. Това ще бъдат духовните учени, които ще работят в групи и общности, за да разрешат проблемите, породени от климатични и популационни фактори.

във всеки мъж и жена, като включва всеки от нас към изстраждането на нашия собствен процес на посвещение, разпъвайки ни на фиксирания кръст на Ученичеството и възкресявайки ни в любящото и мъдро съзнание на нашата душа.

Целта на човешката еволюция е да произведе Месията, Посветения, Магхи, Този, Който иде. Това е циклично събитие, чийто резултат преди две хиляди години беше раждането, страданията и приносът във вечността на Господ Исус през последната световна епоха. В епохата на Водолея Световният Ученик е човечеството и Този, Който идва, ще дойде чрез всеки от нас; колективен израз на това е Световната добра воля, реализирана чрез групови усилия и духовни търсения. Нептун, чрез знака Рак, ражда Христовото съзнание

Превод: Д-р Светла Балтова

*Намръщеното, черното небе
лицето си от мъката изчисти.
Наплака се само като дете,
погледна ни с очите си лъчисти.
Така щом страда моята душа,
щом скръб внезапна в себе си усети
заплаква тихо, чисти се сама,
и после като малко слънце свети.*
Силвия Шишкова

ЧОВЕКЪТ

/продължение от бр. 1/

Д-р Светла Балтова

Човекът в процес на развитие е представен от

ПЕНТАГРАМА

Тази мистична геометрична фигура, известна и почитана от древността, изобразява пътя на човека. Пентаграмът символизира космичния човек, въплътен в себе си петте основни добродетели, от които произлизат всички останали. Всеки от човешките крайници / Учителят използва една древна дума - угове/ отговаря на съответна добродетел : главата е свързана с принципа на Истината, дясната ръка - с Мъдростта, лявата - с Любовта, десният крак - с Правдата, левият - с Добродетелта. Чрез тях човек съгражда своето тяло на духа.

Пентаграмът вероятно идва от първоначалния триъгълник на Любов, Мъдрост, Истина, който има две опорни точки във физическия свят. Когато стъпи върху квадрат (който символизира материята), този триъгълник се преобразува в петъгълник. Така децата рисуват къщичка. Образът на къща, който символизира изградения човек, се среща в лекциите на Учителя Петър Дънов. Като изгражда своя духовен дом, човек изпълнява мисията си на Земята.

“ Обичай свършения път на истината и живота. Постави Доброто за основа на дома си, Правдата за мерило, Мъдростта за ограда, Любовта за украшение и Истината за светило. Само тогава ще Ме познаеш и аз ще ти се изявя.”

Тази формула, дадена от Учителя на

учениците в неговата школа, е построена върху Пентаграма.

За ученика Земята е училище, в което се създават качества и се изгражда тялото на духа. При това ученикът е подложен в живота си на периодична смяна на двете състояния -скръб и радост - еднакво градивни, еднакво полезни в процеса на изграждане на Аза. И при двете състояния човек трябва да пази връзката си с Бога, която дава един естествен ритъм на неговото развитие. Затова Пентаграмът се изобразява вписан в окръжност - изначалния символ на Бога. Само тогава Пентаграмът има сила, само човекът, свързан с Бога е силен, само като живее в Бога той може да достигне съвършенство. Показателно е, че комунистическата идеология, проповядваща атеизъм, използва като основен символ петолъчката, извадена от божествения символ на кръга - човекът е откъснат от връзката му с цялото. В символите на Пентаграма, даден от Учителя, е изобразен целия път на ученика, на човека, дошъл на Земята да учи.

Земният човек е дипол -
БИПОЛЯРНО СЪЩЕСТВО

Както Земята има два полюса - северен и южен, така и човек има два полюса - умът и сърцето. Мисълта и чувствата представляват мъжкия и женския принцип в човека, известни от източната традиция като Ян и Ин.

Мисълта е активният, творящ принцип, чувствата отговарят на пасивния, съхраняващ принцип.

В известни периоди у всеки човек преобладават енергиите на ума, а има отлив

в енергиите на сърцето, след това настъпва смяна. При малко хора тези два принципа са балансирани. Едно от основните постижения в живота на човека е постигане на хармония между ума и сърцето. Този процес във външния живот на човека е представен с женитбата. Тя би трябвало да съчетае мекия, магнетичен принцип на сърцето, възпален от жената, с активния, електричен принцип на ума, представен от мъжа, в едно хармонично цяло.

Като физиологичен процес тази биполярност се проявява във функциите на двата типа нервна система у човека: централна и вегетативна.

В беседите на Учителя Петър Дънов намираме поетичния образ на човека, уподобен на дърво, което се състои от други две дървета, като корените на едното са преплетени с клоните на другото. Това е точен и разбираем образ на двата типа нервна система - действително "корените" на централната нервна система започват от мозъка,

а разклоненията ѝ стигат до всички структури на тялото, образувайки аферентните нервни пътища. Съответно "корените" - най-големите ганглии на вегетативната нервна система се намират около стомаха, а невроните ѝ завършват в подкоровите центрове. Наричат слънчевия сплит още "стомашния мозък" на човека.

Докато мозъкът е динамо на електрична енергия, която се разпределя по цялото тяло, то слънчевият сплит е резервоар на

магнетизъм, който е приет от Слънцето. Така достигамо до разпределението на ЕНЕРГИИТЕ В ЧОВЕКА

Човек освен материално, е и енергийно същество. Той е в непрерывна връзка с природата, с която обменя енергия. Жизнената енергия, наричана от индусите "прана", а от древната китайска школа "чи" или "ки" или още етер, се предава чрез храната, водата, въздуха и светлината. Тази жизнена енергия, която може да се разглежда като едно електромагнитно течение, се диференцира на живо електричество и жив магнетизъм, които съответно биват положително и отрицателно електричество, положителен и отрицателен магнетизъм. Употребените тук понятия електричество и магнетизъм не са идентични с познатите ни от физиката, но изразяват принципи, които лежат зад познатите ни физични явления и ги обуславят. Т.е. четири вида енергии функционират в човешкото тяло, образувайки електро-

магнитно течение около всеки орган, около всички негови структури. Така е изградено енергийното тяло на човека, наричано още "етерен двойник". То дублира напълно формите и структурите на материалното тяло, които живеят и функционират благодарение на доставяната от него жизнена сила.

Етерното тяло на човека е кръстовицето, чрез което се разпределят енергиите, идващи както отвътре, така и отвън. Правилният ход на тези енергии обуславя

МЕДИТАЦИЯ

*Чрез Любовта Бог ни сътвори.
Чрез Мъдростта Бог ни създаде.
Чрез Истината Бог ни приобщи.*

*Чрез Любовта Бог ни допусна.
Чрез Мъдростта Бог ни всели.
Чрез Истината станахме плод.*

*Чрез Любовта се събудихме.
Чрез Мъдростта се родихме.
Чрез Истината се завръщаме.*

*Любовта в нас чрез Духа живее,
Мъдростта в нас чрез Любовта свети,
Истината в нас чрез Любовта и
Мъдростта благовестува.*

*Аз съм Пътя, Истината и Живота.
Аз съм Любов, Мъдрост, Истина*

здравето на човека. А от какво се обуславя тяхното правилно движение?

Приетата откън от природата енергия се усвоява чрез четирите основни процеса, съответни на четирите елемента: хранене, пиене и употреба на вода, дишане, приемане на светлина. Когато те образуват една непрекъсната верига, енергията на живата природа се усвоява пълноценно в организма. Но това не е достатъчно. Приемането на енергия става и "отвътре" - от света на духа, чрез чисти и светли мисли и топли, любящи чувства. Мислите и чувствата и тяхната хармония обуславят правилното разпределение на енергиите на етерното тяло. Всеки дисбаланс в мислите и чувствата води до блокажи или натрупвания в енергийното тяло на човека, чието следствие са различните болести. Дясната половина на човешкото тяло е предимно електрична, т.е. преобладават електричните течения, свързана е с принципа на Ума. Лявата половина на тялото, където е и сърцето, е магнетична, свързана е с принципа на сърцето. Поради това, че електричният принцип е свързан с хлад и сухота, а магнетичният с топлина и влага, двете ръце на човека не са еднково топли - дясната е похладна и суха, лявата е по-топла. Този баланс обаче се нарушава при най-малките нарушения в умствената и емоционалната сфери, което води до нарушаване на нормалния енергиен поток.

Обикновено окосмените части на тялото са областите, където е по-силен електричният принцип. Интересно е разпределението на електромагнитния ток по лицето: около двете очи се оформя хоризонтална осморка, в която електричеството преобладава на мястото на веждите, а магнетизмът под очите. Устните са магнетични, а брадата - електрична. Носът е органът, който уравнива електромагнитните течения на цялото лице.

Натрупването на повече електричество става при повишена мозъчна активност и предизвиква изсушаване на тялото; натрупването на повече магнетизъм води до натрупване на телесна маса и до наднормено телесно тегло.

Върху енергийното тяло на човека са разположени главните енергийни центрове - чакрите, които са местата на втичане на енергии и връзка между телата, и които имат своите специфични

ВИБРАЦИИ

Всичко в света, включително и в човека вибрира. Дух и материя се различават по своите вибрационни честоти. Четирите елемента се различават по своите трептения, които се ускоряват по посока от плътната материя към духовната реалност.

Звукът и светлината също са вибрации и по закона на съответствията на всеки тон отговаря определен цвят. Има седем основни тона, седем цвята на дъгата, седем главни чакри на човешкото тяло. На всяка чакра, която от своя страна е свързана със съответни органи и осъществява регулирането на функциите им, съответствуват тон и цвят. Заг всеки тон и цвят стои една разумна сила в природата.

До има отношение към червения цвят и към жизнената енергия в природата.

Ре има отношение към портокаловия цвят и към човешката индивидуализация.

Ми има отношение към човешката мисъл и жълтия цвят, когато човек слуша този тон, той се свързва с разумните същества в природата и започва правилно да мисли.

Фа съответствува на зеления цвят и пробужда у човека разбирането за разумното използване на материалните блага.

Сол съответствува на яносиния цвят и пробужда възвишените чувства, вярата у човека.

Ла съответствува на тъмносиния цвят и дава широта на човешкото съзнание и простор за полета на човешката мисъл

Си е свързан с виолетовия цвят и дава сила на духа

Всеки човек е едно съзвучие, един красив акорд, като същевременно всеки човек си има своя специфична вибрационна честота, свой основен тон и когато намери своя тон и зазвучи на него, човек постига своето щастие в живота.

/следва/

ЕКОЛОГИЯ НА ЧОВЕШКОТО СЪЗНАНИЕ

Д-р Васил Велев

Напоследък в целия свят и у нас гумата “екология” е една от често повтаряните гуми от различни специалисти, журналисти и обществени дейци. Екологията, тази сравнително млада наука, предизвиква интереса на цялото цивилизовано човечество. С напредъка на науката и техниката, на химията и физиката, замърсяването на околната среда все повече се увеличава. Освен механично и химично замърсяване, наблюдава се още и радиационно излъчване, електромагнитно, шумово замърсяване и т.н. Всеки от тези замърсяващи околната среда фактори действа увреждащо на човешкия организъм. Веднага обаче трябва да си зададем въпроса: А човек не замърсява ли и духовното си тяло, не уврежда ли по този начин и психическото си здраве?

Учителят Беинса Дуно казва: “Освен хигиената на физическия живот, има и хигиена на психическия. Тя включва в себе си три елемента - мисъл, чувство и действие.” Сегашият век се характеризира с усилена дейност на човешкото съзнание, на ума, на чувствата и на волята. Към човешкото съзнание се отправят постоянно хиляди възприятия. Те се запаметяват, задържат се дълго в съзнанието и се отразяват върху психиката. Човек събира както добри, така и лоши възприятия. Ако обаче преобладават лошите, грозните, изопачените възприятия, човешкото съзнание се затлачва с тях. Те стават ненужен, тежък товар, който се отразява вредно върху нервната система.

Човек събира най-много възприятия чрез зрението си. Учителят казва: “Очите са връзката между външния и вътрешния свят. От това, какви предмети гледат очите, зависи развитието на ума. Като се събудите сутрин от сън, цом отворите очите си,

потърсете един красив образ и там спрете погледа си. Високите планински върхове, чистите извори оставят незабравими образи в съзнанието на човека. Това, което виждаш днес, след време ще остави отпечатък върху твоята мисъл. Това е закон. Не мислете, че сте свободни от външните влияния. Човек има очи, уши, нос, език, за да влиза в общение с цялата Природа. Той трябва да бъде чист извор, който да раздава щедро от своето благо. Кой е виновен, че вместо чист извор, той се е превърнал в канал, от който тече нечиста вода?”

Съвременните хора са подложени на едно огромно претоварване с негативни зрителни и слухови възприятия чрез радиото, телевизията, компютъра, книгите, вестниците, списанията, киното, театъра, музиката, изобразителните изкуства и т.н.

“В ежедневиия живот, пояснява Учителят, често чуваш да се говорят лоши неща за някого. Без да искаш, това достига до ушите ти. Това е кал, която не трябва да допущаш до съзнанието си. Виждаш, че някъде е станало убийство. На се интересувай, как е станало убийството - и това е кал. Само онзи може да се интересува от тези неща, който помага.”

Особено важно значение има подборът на зрителните и слуховите възприятия при възпитанието на децата. Учителят препоръчва възпитанието на децата да започва още по време на бременността на майката. Тогава тя е силно чувствителна и крайно впечатлителна, поради което всичко се отразява върху детето ѝ. Майката влияе на детето си докато е още в утробата и чрез своите мисли, чувства и постъпки. От духовния живот на майката зависи какво ще бъде детето ѝ. Всички майки, които имат мир в душата си, раждат здрави деца.

Майка, която иска да роди разумно и здраво дете, непременно трябва да държи тази идея в ума си.”

За чистотата на съзнанието от голямо значение са думите, с които човек си служи. Всяка груба дума се отразява вредно както върху този, за когото е казана, така и върху онзи, който я казва. Всяка горчива или обидна дума предизвиква големи катаклизми в съзнанието на човека. Тя действа като психическа бомба. Думите, с които си служим, са тясно свързани с мислите. Учителят казва: “Велико и мощно нещо е човешката мисъл. Мислите се подчиняват на известни закони. Така например, всяка мисъл - добра или лоша, се връща при своя източник. Не може да отпратиш никъде една мисъл, без да понесеш последствията ѝ. Друг закон е, че каквото човек мисли - добро или зло, в каквото вярва, това става. Каквото сте мислили в миналото, днес се реализира. Каквото мислите днес, ще се реализира в бъдеще.”

Човек натрупва в съзнанието си не само свои мисли, но и много чужди мисли. Пространството около нас е пълно с безброй мисъл-форми, които се възприемат от хората. Следователно можем да говорим както за екология на нашето съзнание, така и за екология на пространството около нас по отношение на мислите. По този повод Учителят казва: “Знаете ли колко нечисти мисли, колко нечисти желания, които не се виждат, оставяте в пространството? Вървите по една улица и изведнъж настроението ви се изменя, става тъжно. Защо? Някой скръбен човек е минал преди вас. Вървите по друга улица - ставате весел. Някой весел човек е минал преди вас.”

“Лошите мисли и желания представляват локви на пътя, които могат да опръскат и окалят всеки пътник. Няма по-силна отрова от отрицателните мисли, чувства и състояния на човека. Страхът, съмнението, подозрението са такива отрови. Отрицателните и низши мисли са червеи, които глождат съзнанието на човека. Човешкият мозък е градина, в която всеки може да посее един плевел или някое хубаво цвете. Съвременните хора страдат от ненужна критика. Къде каквото видят, те всичко критикуват, без да подозират, че по този начин, чрез отрицателните мисли и чувства, те създават една тъмна атмосфера, в която сами могат да се изгубят.”

“Каквато и болест да се яви в човешкия организъм, тя се дължи най-често на мисълта на човека. Всяка отрицателна мисъл ражда и съответни състояния. Когато човек се занимава изключително с погрешките на хората, той дохожда до състояние да привлича към себе си “астралните бактерии”, които разстройват неговия организъм. Всяка лоша мисъл, всяко лошо чувство привличат съответните низши същества. Ето защо всички религиозни общества пък и самото християнство, от най-стари времена са препоръчвали на хората чист живот. Чистотата - това е хигиена на душата.

Учителят дава още следните пояснения: “Човек трябва да знае, че се намира под влиянието на закона за общността, който има отношение към доброто и злото. По силата на този закон, лошите или добрите мисли на един човек се отразяват върху всички хора. Всички хора, които се съмняват, образуват едно общество. Всички хора, които имат любов в себе си, съставят друго общество. Допусне ли човек някаква отрицателна мисъл в ума си, чрез нея той се свързва с всички хора, които живеят със същата мисъл. Този закон се отнася и за доброто. Ако гружите с хора, които поддържат отрицателни мисли и чувства, вие се свързвате с тях и носите последствията на техните отрицателни сили. Като знаете това, ограждайте се със здрава аура, със здрави мисли и чувства, да не се поддавате на отрицателните влияния на хората. Няма по-здрава ограда от положителните мисли и чувства на човека. Те са щит срещу злото.”

“Всяка добра мисъл, всяко добро чувство, които храните към даден човек, се складират в подсъзнанието като резервен материал за неговото бъдещо развитие. Да обичаш някого, това значи да го облечеш с дреха, изтъкана от твоите най-хубави мисли и чувства. Хората представляват скачени съдове и ако осъзнават това, те биха могли да предават и възприемат своите добри мисли и чувства, с които да вършат чудеса.”

*/ По материали от беседите и акциите на
Учителя Беинса Дуно /*

/ следва /

ЕДИНСТВОТО НА ЖИВОТА

*Лек ветрец.
Сред зелените хълмове-
едничък малък храм.*

Шики

Девата на Клематиса:

Няма значение с коя част от нашия свят контактуваш - дали с едно цвете в неговата пълна изява, както съм сега аз, която те привличам с плътния слой от мека багра и уханье, или с едно малко листче детелина, с шепота на вятъра, с дъждовната капка или със самото слънце. Всичко съдържа в себе си дъха на Бога. Въздуха, който дишаш не е ли изпълнен с Него, не е ли твоя жизнена сила?

Не можеш да разделиш живота на части - всичко е Божествено. Когато приближаваш до някои от нас, които сме причинни фактори на изявата, ти се приближаваш до Бога, идваш по-близо до единството на живота. Може би е по-лесно да се види доброто в ненакърнената красота на едно цвете, понеже вие, хората разделяте нещата на добри и лоши, но когато проникнеш по-дълбоко във всяко нещо, ще откриеш, че Бог присъства навсякъде.

СИЛА И ЖИВОТ

Борис Николов

Днес вече се говори за „Космична Разумност“. Ние казваме „Космичен живот“. Те са неразделни. Няма място в Космоса, където Животът да не присъства. В нашия свят Космичният живот е проектиран в органичните форми. Учените днес не могат да обяснят произхода на органичните форми. Дарвиновата теория разглежда условията като фактор и това е неоспоримо, но условията не обясняват произхода на самите форми. Едно плодно гръбче, една тревицка, едно цвете, една птичка, един човек - откъде се ръководят тези форми и защо се явяват в този вид? Ние казваме: всяка форма на Земята представя проекция на живота на един далечен свят във Всемира. Естествено е, че там може да има човечество, подобно на нашето, че и самият живот там не ще бъде много различен от нашия. Животът прониква Всемира.

Ние познаваме светлината като връзка между световите и следователно между човечествата. Всъщност какво е *виждането* на една звезда? Тя е слънце, подобно на нашето. Какво представлява тази вълна, която нашето око долавя като лъч? Всъщност това е сфера или сферична вълна, която се разгъва в пространството със скорост 300 000 километра в секунда. Каква ще бъде тази сфера, след като светлината се е движила хиляди години? Какво разширение на енергията ще стане? Ние не можем да имаме представа за това. При такова разреждане физическата енергия преминава в психическа - разкрива се нейната по-дълбока вътрешна същина. Следователно мислите, които приемаме, се подхранват от Космичният живот. Но разреждането продължава и то отива до безкрайност, и превръщанията на енергията се извършват - силата се превръща в мисъл, в чувство, в добро, разкрива се нейната все по-дълбока същина. Това не е еднопосочно движение, каквото познаваме в триизмерния свят, а сложно многоизмерно движение. Може би само нашето въображение може да ни даде представа за него. Такова сложно явление е „*виждането*“.

И така, ние принадлежим на ЕДИННИЯ ЖИВОТ, ние сме част от него и едно с него. Сега вече другояче познаваме Космичния живот и други отношения имаме към него.

При една вдълбочена вътрешна работа Всемирът ни се разкрива в необозримото свое разнообразие и красота. Така ние намираме и себе си. Всъщност, това „себе“ отпада при разширение на съзнанието. Това означава, че трябва да работим, за да бъдем едно с Големия всемирнен живот. Тогава може да се каже, че сме жители на Всемира и можем да посетим далечните светове в Космоса и да общуваме с човечествата там.

Това е смисълът и значението на вътрешната работа на ученика, това е задачата на ШКОЛАТА.

Учителят Петър Дънов даде голямо знание и методи за работа, и какъв език намери Той, прост и ясен, за да го предаде. Слово, музика, поезия, движение, упражнения - цялата природа включи в това СЛОВО.

Това знание е предадено в беседите, лекциите, разговорите, песните и молитвите. Това знание е богатство за бъдещото човечество и то един ден ще го подури.

София, 12 юли 1978 г.

Тежината на един единствен глас

- Кажу ми колко тежи една снежинка? -
запита малката птичка гълъба.

- Нищо - отговори гълъбът.

- В такъв случай трябва да ти разкажа
една чудесна история.

Веднъж стоях на клона на една ела, близо до стеблото, когато започна да вали сняг - не така силно, както при виелица, а нежно, кротко като сън, за който не си спомняме. Тъй като няха какво друго да правя, започнах да броя снежинките, които падаха на моя клон. Техният брой стигна точно 3 541 953. Когато 3 541 954-тата снежинка падна на клона ми, без тегло, както ти каза - клонът се счупи.

След тези думи малката птичка отлетя.

Гълъбът, авторитет още от времето на Ной, помисли за малко върху току що разказаната му история и накрая си каза:

- Може би липсва само гласа на още един човек, за да дойде мирът на този свят...

xxx

Морган Скот Пек

ИЗКУСТВОТО ДА ЖИВЕЕМ ЗАЕДНО /ДРУГИЯТ БАРАБАН/

Издателство "Кубеа", 1997 г., Превод от английски - Жанета Шинкова, 377стр., цена 5000 лв.

Авторът е роден през 1937 г. в САЩ. Огромният успех на книгата му „Пътят, по който малцина вървят“, в български превод - „Изкуството да бъдеш Бог“, го превръща в най-известния и влиятелен психиатър в САЩ.

Работил е като военен лекар, след което преминава на частна практика.

Изнася лекции в САЩ и чужбина; през 1984г. основава Фондация за насърчаване на живота в общности. Всяка следваща негова книга става бестселър. Повечето от книгите му са преведени на български от издателство "Кубеа".

В тази радикална и провокативна книга авторът описва как можем да преодолеем стената на отчуждението и да се приближим един към друг, как можем да започнем да преобразуваме световното общество в истинска общност.

Това е едно проникновено изследване на психологическите проблеми на общуването и изграждането на общности, основани на взаимна толерантност и любов. Истинската общност е жизнено необходима за духовното израстване и изцеление на отделната личност и света.

Етапите в изграждането са илюстрирани с примери от житейския опит и психотерапевтичната практика на автора. Автентично и актуално звучат прозренията му за преодоляване на конфликтите и стените на отчуждението в социалните групи, в общуването между народите, в света на голямата дипломация, в политиката и държавното управление.

Това е книга за съзидателното начало в социалното съжителство.

Уилям Блуум

„ПЪРВИ СЪПКИ. ВЪВЕДЕНИЕ В ДУХОВНАТА ПРАКТИКА“

Издателство "Виделина"ИД, 1997 г., Превод от английски - Минка Дограмаджиева, 91 стр. цена 2100лв.

Авторът е роден в Лондон през 1948г. Завършва с докторат по социална психология Лондонския икономически институт, където е и преподавал. Занимава се с издателска дейност, публикува собствени романи. През 1988 г. става съосновател на интересната програма „Алтернативи“, която успешно работи до днес. Има около 20 годишен опит като лектор и в работа с групи в различни страни. Посетил е България два пъти - в 1995 и 1996 год. Най-известни са книгите му: „Медитацията в един променящ се свят“, „Психичната закрила“, „Сакрално време“.

Духовната практика е откриване и изследване на вътрешния свят - нашия собствен, и този на самия живот. Д-р Блум ни сочи начини как да интегрираме това изследване и как да го внедряваме в ежедневието си живот. В книгата са предложени лесно достъпни методи за самонаблюдение и себеоткриване, практики, основани на универсални принципи и съвместими с повечето световни духовни традиции.

Предоставени са доказани подходи и умствени нагласи, които биха улеснили реалистичното приемане на човешката природа - осъзнаване на светлите и тъмни страни на психиката ни.

Основното послание на „Първи стъпки“ е, че духовната практика се състои от три взаимно преплетени действия - всеки ден по един или друг начин те присъстват в живота ни:

Преглед и размишление върху нашите становища и действия и трансформирането им когато е необходимо; настройване с вътрешните и свещени измерения на себе си и на живота; служене.

„РИТМИ ОТ СЛЪНЧЕВИЯ НИ ДОМ“

Издателство „Виделина“ ИЦ, 1999 г. 170стр. Цена 4000лв.

Книгата представлява сборник с практически познания за влиянията и ежедневието въздействие на енергиите на Слънцето, Луната и планетите. Включени са материали от Дейн Ръдгар - един от най-големите астролози на столетието.

Разглеждат се някои бързо променящи се циклични процеси, значими за живота на Земята и астрологичните планетни часове. Описани са качествата на планетните енергии и значението им в съвременния живот.

Дадени са точните фази на Луната и таблица за преминаването ѝ през различните зодиакални знаци.

Съобразяването с циклично изменящото се взаимно разположение на Слънцето, Луната и Земята / наричано лунни фази/ ни хармонизира с действащите във всеки момент енергии. При периодичното си преминаване през Зодиака, Луната „усилва“ енергийния поток от съответния знак към Земята. Дадена е информация кога точно става това, какви са благоприятните и неблагоприятните тенденции. Накрая има готови данни за една астрологична година и обяснения как да се използват различните години.

В книгата са дадени астрономични и астрологични обяснения на достъпен и разбираем език, но е потърсен и по-дълбокия смисъл на планетните енергии. Предлага се жива опитност с астрологията, която ни учи как да овладяваме състоянията си, своите ежедневни и годишни „приливи и отливи“.

Рубриката води: Мунка Петрова

СИЛВИЯ ШИШКОВА

ДА СЕ ПОМОЛИМ ЗА ЛЮБОВ

Да се помолим за любов
дори обезверени,
когато сива пустота
се вмъкне в нас и стене,
Когато сме сами в света
и болката не спира...
Да се помолим за любов
най-истинска и жива.

Да се помолим за любов,
когато ни намразят,
когато няма светлина
и търсим, но напразно
или когато грях и страх
в душите ни се вливат.
Да се помолим за любов
голяма и красива.

Да се помолим в този час
духовно да възкръснем -
преди да ни обвие мрак,
преди да стане късно.
Да се помолим в този миг,
в течащата минута.
Молитва щом е за любов -
тя винаги в чута.

МОЛИТВА ЗА ЛЮБОВ

Силвия Шишкова е родена в Ямбол. Завършила е музикална академия в Пловдив. Работи като преподавател по музика в родния си град. Публикува стихове в печата.

Стихосбирката ѝ “Да се помолим за любов” е не само сериозен поетичен дебют. Тя е и категорична заявка за очевидна поетическа зрялост. Първото усещане при прочита на стиховете ѝ е спонтанността на изразеното чувство. Заг това явно прозира подплатеното със слово лично преживяване. А то при Силвия Шишкова изненадва със своята дълбочина и се превръща в мост между личния акцент и обобщения лирически мотив. Така тя търси различните страни на любовта – от споделеното чувство:

“Ще бъда пак желана и любима
и всяка клетка в мене ще трепти.”
до болката:
“Залъгваме се с чувства променливи,
а после страшно много ни боли.”

Постижение за авторката е, че от “тайнствената малка вселена”, каквато е любовта между двама души, тя се надига на пръсти и надниква в духовните измерения на любовта преминавайки през обичта, нежността, радостта до вярата и надеждата като стъпала към духовното пречистване. Интересно е, че при тези преходи липсват характерните за лириката мълчание и недоизказаност. Точно обратното, налице е жив диалог, в който участват водата, вятърът, птиците. А мотивът за светлината и топлината е визуална проекция на повдигането на човешката душа. В стиховете ѝ няма рязко противопоставяне между интимно преживяното и външния свят, по скоро се забелязва стремеж към сливане, меко, постепенно преливане в цялото, като най-съкровеният момент от това приобщаване е обръщането на човека в молитва към Вечното начало. Молитва за повече любов като най-целебния лек срещу житейските превратности.

Списание “Житно зърно” пожелава творческа гързост на Силвия Шишкова в завоюването на нови територии в лириката. На добър път, Силвия!

Литературен конкурс

1999 е обявена от ЮНЕСКО за година на възрастните хора. В тази връзка редакцията на сп. "Житно зърно" обявява литературен конкурс за есе /свободни размисли/ на следните теми:

- Семенцата на доброто
- Ехото на добрата дума
- Камбани по пътя
- Бисер в старата раковина

Конкурсът е за ученици от 8 до 14 години и за възрастни от 49 до 105 години и се провежда съгласно следните изисквания:

- Конкурсът е достъпен за всички българи от страната и чужбина;
- Есето /лични размисли/ се оценяват от комисия от литератори;
- Резултатите се обявяват в срок до края на месец декември 1999 г.
- Срокът за предаване е краят на месец септември 1999 г.

Материалите, изпратени по пощата, не трябва да носят клеймо след посочената дата;

- Есето не трябва да надхвърля 2 машинописни /3 ръкописни/ страници
- Конкурсът се провежда анонимно. Кандидатите представят есето си в 3 екземпляра - на първата страница на единия екземпляр се написват трите имена на кандидата, точен домашен адрес и телефон; на втория и третия екземпляр не се допуска написване на името или други знаци, които позволяват идентифицирането на автора;
- Материалите се изпращат на адреса на сп. "Житно Зърно" - Пловдив 4000 ул. "Софроний Врачански" 5А
- За справки и информация - тел: 032 83-90-59

Наградите ще бъдат излъчени за всяка възрастова група.

1 първа награда

– Екскурзия до местата в България, свързани с Учителя Петър Дънов;

2 втори награди

– целогодишен абонамент за сп. "Житно зърно"

3 трети награди

книга и аудио-касета

Материалите, получили първа награда, ще бъдат публикувани в декемврийския брой на списанието.

THOUGHT

The essence of human life is thought. It follows you everywhere

Thoughts do not originate in the brain. People only receive thoughts and transmit them. Thoughts come into the human brain from different realms, from intelligent beings of the mental world. Their thoughts are spread out across the whole of space. People receive the kind of thoughts that correspond to their mental shape. Only the angels think. They are able to work with thought because their thoughts are right: they leave people to work with feelings. When we say that people have to think, we understand that an angel will enter into the body of this soul living on the earth, who feels, so that this soul starts both to think and to feel. It will think with the mind of the angel and feel with the human heart. In the Holy Scriptures there is no word about the human mind, but rather of the mind of the angels and the human heart.

Thought moves with a velocity of 3,600 billion kilometers a second. With this speed you could be in a moment everywhere in the material universe.

Until it reaches you, thought passes through different levels that cause some refraction. That is why it is important for you to establish a link with the mental world in order to receive thoughts directly from the source. Divine thoughts, received directly from their source, retain their purity. When they are passed through the minds of hundreds of people, they lose something of their purity and power. Such thoughts cause hesitation in you. So if you are ready to fulfil some thought immediately, it is a sign that you had received it directly from its source; the thought which causes a doubt in you

has passed through many brains and has lost its purity and power.

Human thought is linked to the vital electricity in the world. Positive thoughts attract vital energies, while the negative thoughts make these energies to scatter and disperse, and as a consequence of this you fall ill. If you have an enemy who hates you, his thought directed to you has great power - it can make you negative and lead you to disease. But according to the law your disease will later return to him. There is always a rebound effect. But if you send your positive thought, your warm feelings and wishes to your friend, who is ill without any doubt and hesitation, he will recover. It means that in order to heal someone, you have to send him a vital force poured out from you. Receiving your thought and wish, he will get better. That is why good friends are a good guard of your health. Every thought, which you project is a stream that moves through the space like a wave. Intensive human thought creates beautiful forms. By watching them you can see what people think about.

We exist thanks to the Thought of the Lord. If He stops thinking of us, we will disappear. The Thought of the Lord maintains the world. Life itself is grounded on the Thought of God, which flows into every living creature.

What we see in the world is the Lord, Who thinks. So there must be a right exchange between our thoughts and the thought of Lord. The Thought of Lord reveals itself through different forms. For instance the Sun is one of the forms of the Thought of Lord. The whole human being is a form of Divine Thought. The plants, the animals, water, fire and air - all are forms of Divine Thought..

Make a path for the luminous thoughts in you, enable the Great Life to pass through you, so you will enjoy its abundance. You must be a source, which means to keep the luminous thoughts of God. Thought which is not changed by any conditions is Divine. Feeling which is not changed by any contradictions is Divine. Thoughts and feelings, which change according different circumstances are not Divine. Right thought renews and refreshes you. Light is a food for people. By thinking, you nourish yourselves with light. Through their thoughts people acquire three kinds of energies, creating in this way their mental body, which is immortal. You take your mental body with you, leaving this world. Thinking is the only process that continues after death. After leaving this world people don't eat and breathe, but they continue to think.

What you think happens. That's why we say that thinking determines the place and the life conditions of people. It is terrible to keep in your mind bad thoughts, they settle in the consciousness like sediments and cause you troubles and sufferings. Negative thoughts make you nervous, in bad spirit. In order to elaborate your thought, you will inevitably pass through contradictions and troubles. They are limitations that you must overcome. So when you come to some obstacle, apply your thought in order to find the right path. When you want to release your mind from the bad thoughts, start reading and studying the Bible, do it with love, don't take it as an obligation, until this book penetrates your consciousness. The bright and noble thoughts from it will grow up in your mind like good seeds. In order to reach your goals, work with your thought. Every morning, after you wake up, use 10 to 15 minutes to think. Learn to think in a right manner, concretely, without useless words. All thoughts, which produce friction, are alien. All thoughts, which produce in you light and warmth, are Divine and therefore yours. When I say yours, I think of the Divine in you.

Warmth has to turn into light. Light has to turn into feeling, and feeling into thought.

There are appearances which are higher than thoughts. The most essential is that this process must be continuous.

It is written in the Bible: "Explore the spirits." This means to explore your thoughts and feelings, to make a differentiation, to know their origin and influence, so you will be able to preserve yourselves. There are thoughts that can cause an explosion. If some of your thought is deprived of nitrogen, it becomes explosive. Nitrogen regulates the forces of thought and life. The force hidden in the nitrogen is linked to the nervous system and the brain. That is why when the nitrogen diminishes, there appear disturbances in the mind. The stroke by some people and the madness by the others appear due to the absence of a nitrogen; the absence of its force in the brain tissue causes an imbalance in the organism, an imbalance of the blood circulation and the consequence of the increased blood supply in the head are the blockages of some brain centres, whose work stops. When you think, the energy moves from one brain hemisphere to the other. When you feel, your feelings move your blood. Joy moves the arterial blood and causes positive thoughts. Sorrows and pains move the venous blood and cause negative thoughts. Feelings depend on the blood circulation. All spiritual events have exact reflections on the physical organism. There must be completely harmony between the spiritual and the physical events. Think only of beautiful things, think of God, of the angels. Then you will never fall down. You will have the wings of a bird and fly high. Right thoughts create the house of happiness. Whoever wants to be happy has to dress themselves in beautiful and mighty thoughts. Right thought is the magic wand. A feature of the true human being is the ability to transform all bad states into positive ones through right thought. Whoever possesses right thought is a magician.

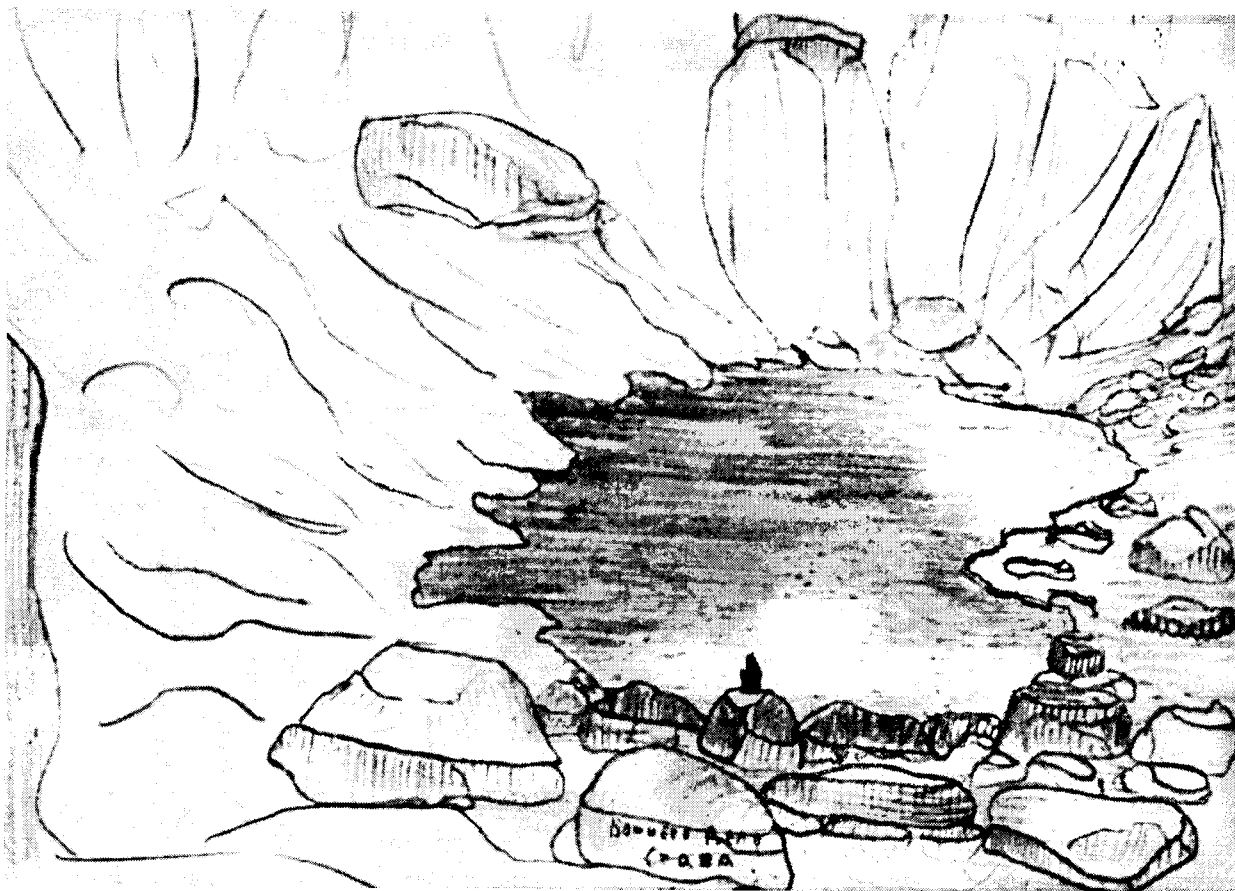
Your thought can do a lot. Project one luminous thought, one luminous idea, one luminous proposition into space, direct it for instance to Japan, to China or to America. 10-15 people at least will catch your thought, will

spread and manifest it, will create something. Be glad that your thought is realized. Now is the time to project our thought, to shake up the world. Thought is in a position to shake this world. We will wait when the right time comes. The world will turn onto the right path.

It is enough to direct your thoughts to the higher worlds, to the intelligent beings, to evoke their energies to flow down into you like rivers, they will enlarge your life, increase your power and your inner joy. What is the rain for the rivers, so are advanced beings for the people on Earth. Looking at the sufferings and sorrows of people, advanced beings desire to come closer to help them. When God directs His Thought to some being, this is enough to make all other beings to come to help him. So every place, to which God directs His Thought becomes centre of a culture. In this way came all great scholars, all great people in the world. That's because we say that great people who live

in this world don't belong to it. Culture is a fruit of the invisible world. You must know that the future life, the future culture depend on the thoughts which are set as a ground, You must keep luminous and elevated thoughts, as they will be a material to create the future culture.

NOW IS A TIME TO CREATE A CENTRE OF THOUGHTS ON THE EARTH, WHOSE LIGHT WILL BE SPREAD ALL OVER THE WORLD, LIKE THE SUN SPREADS ITS LIGHT EVERYWHERE. THE SUN IS A CENTRE THAT TRANSMITS LIGHT AND WARMTH. HUMAN THOUGHT IS ALSO A CENTRE FOR TRANSMITTING ANOTHER KIND OF LIGHT INTO THE EARTH. WHEN THIS ENERGY ENTERS THE BRAINS OF PEOPLE, THEY START TO RADIATE LIGHT, WHICH HAS A POWER TO CREATE.

"Jitno zrno"

/"Grain of Wheat"/

An re-establishment of the Journal "Jitno zrno", founded by disciples and followers of the Master Peter Deunov, published from 1924 to 1944.

Edited by

Georgy Stoitshev

Maria Kisova

Dr. Svetla Baltova

Dr. Jordanka Popova

Ivanka Krsteva

Tatjana Jordanova

Minka Petrova

Georgy Tsheresharov

address: Sofroni Vratshanski str.

5A: Plovdiv 4000

"Jitno Zrno"

e-mail:

jitnozrno@hotmail.com

tel: 00359-032-227822

ISSN: 0861-427X

The Master Peter Deunov on himself - *dedicated to the anniversary of his birthday*

THE LIVING WORD

"The elder brother" - *an extract from a lecture by the Master Peter Deunov* 3

"The lesser brother" - *an extract from a lecture by the Master Peter Deunov* 3

THE SCHOOL

To ponder on the Pentagram - *Georgy Stojchev* 9

The Wisdom as a path - *Dr. Jordanka Popova* 13

The Essenes - *by Danaan Pary* 15

THE WORLD AROUND

The Fests of Nature - The Summer 19

"Except you be converted and become little children..." *Bojanka Ganeva* 20

An occult anatomy and physiology of the plant *Paul Sedir* 22

The messages of the Devas - *from the book "The Garden of Findhorn"* 24

Biophotons - *Huggo Niggli* 26

The colours and their meaning 27

Neptune - *Georgy Radev* 30

Neptun and the New Age - *from the book of Alan Oken "Soul centred Astrology"* 33

THE INNER SPACE

The Man - *Dr. Svetla Baltova* 34

The Ecology of the Consciousness - *Dr. Vassil Velev* 37

THE ONENESS OF LIFE

Force and Life - *Boris Nikolov* 39

BOOKS REVIEWED

William Bloom - *First Steps* 41

Morgan Scott Peck - *The differnt drum* 41

Rhythmus from our solar house 42

Prayer for love - *Silvia Shishkova* 43

Thought - *an extract from the lectures of Master Peter Deunov* 45

Нели Ценова

Спиралата